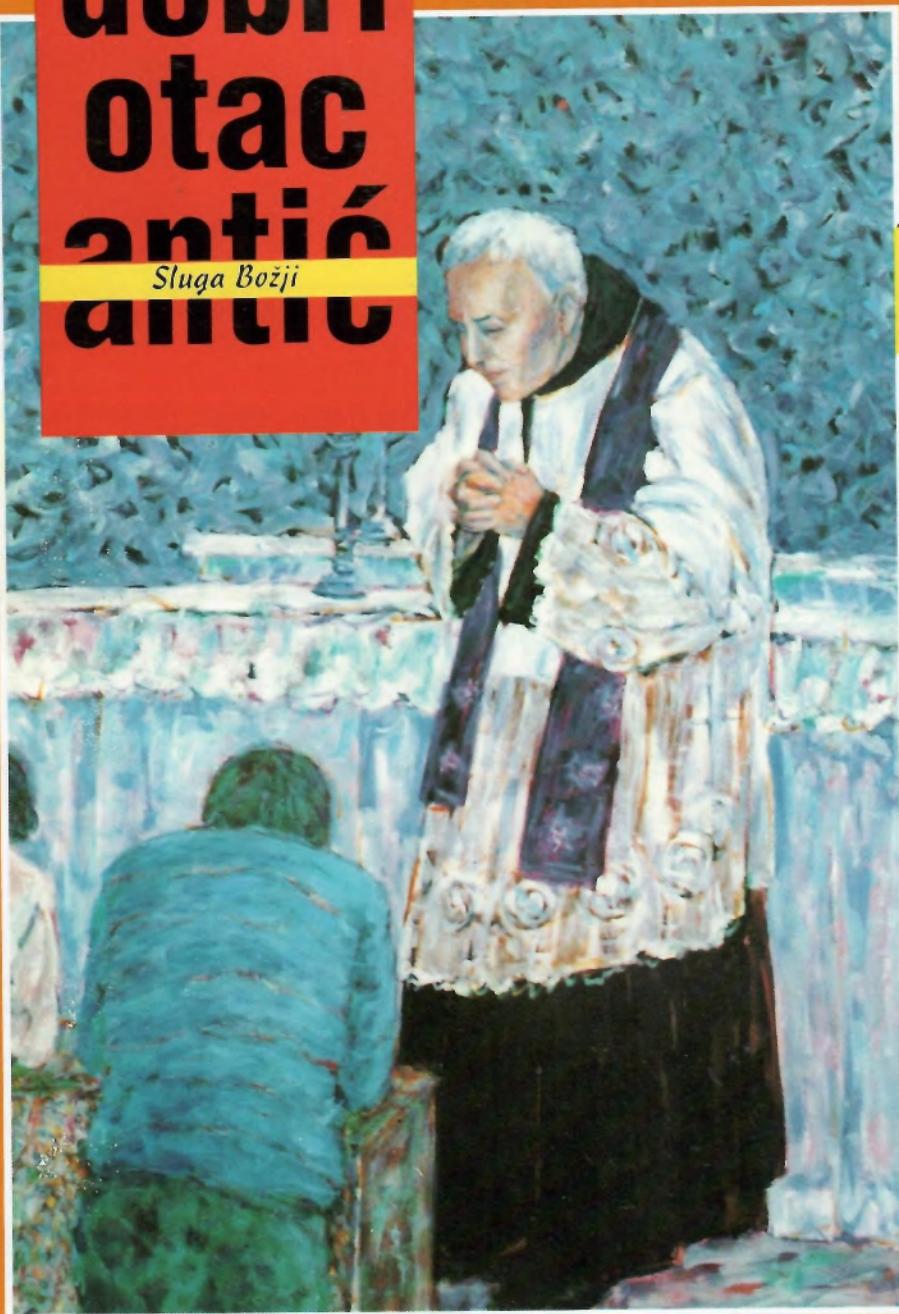

dobri otac antić

Sluga Božji

God. 23 (1993) Broj 3 (87)

Stota obljetnica
rođenja Sluge Božjega

Glasilo
Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića

- ◆ Antićeva baština
- ◆ Otac Antić, teologija i teolozi
- ◆ Interes u vrućoj Firenci
- ◆ U misiji Luhwinja

Iz rukopisa o. Antića

(1932/33)

(PRAVILO MOME ZIVOTU)

(nastavak)

Tvoj dnevni red u mojoj nazočnosti

1) Ustati iz posluha odmah zahvalom i poklonstvom Mome Veličanstvu zajedno sa Mojim predragim Sinom Isusom i tvojom nebeskom Majkom. Poljubiti zemlju priznajući se nedostojan i nevrijedan da te griješnika nosi i služi ti.

2) U mojoj prisutnosti čedno, sveto, uredno i spremno opremiti se misleći na moju ljubav koju ti dajem u sv. žrtvi i pričesti.

3) Živom vjerom, pobožno, sabrano odmah u moju Kuću da iskažeš svoje dužnosti: vjernosti, ljubavi, djetinstva i žrtve.

4) Jutarnje molitve, razmatranje, sv. Misu, sv. pričest, zahvalu, predanje kao djetešta i žrtve u jedinstvu sa Srcem moga Sina po rukama Bl. tvoje Majke. **Moj blagoslov**

5) Iz crkve u sobi urediti stvari po pravilniku. Duh. štivo. Nauk. Zvanični poslovi. Sve iz poslušnosti i duhom žrtve.

6) U zgodno i slobodno vrijeme kratki pohod svetoot. ljubavi. Obnova u jutarnjim odlukama i oživjeti vjerom pouzdanje i ljubav, poniznost.

7) Odmor u mojoj prisutnosti iz posluha.

8) Hrana iz posluha sa strahom mojim i zahvalnošću.

9) Adoracija. Klanjajući se i sjedinjujući se sa Presv. Ranama Moga Sina.

10) Počinak — odmor iz posluha i sjedinjen sa nakanom Bož. Srca.

11) Vršenje zvaničnih dužnosti, opremanje važnih posala iz posluha, **jednostavno** i u mojoj prisutnosti.

12) Odmor iz posluha. Nigda o drugome. Nigda kritika svojih starijih, braće.

U stvorenjima znati vidjeti Moje savršenosti, moju mogućnost.

13) Poklon Mome Veličanstvu u jedinstvu Propetog Moga Sina i žalosne tvoje Majke. Zahvala, djetinjsko predanje i žrtva. Moj blagoslov.

14) Rad — zvanične dužnosti. Duh. štivo. Prigoda za sv. razmatranje.

15) Razmatranje, Živa vjera, duboka poniznost. Kajanje za pogreške, duhovna glad za Mojom ljubavlju i mojim milostima. K razmatranju počni običnim redom. Ako dadem drugu hranu, ponizno, pohvalno i izravno slijedi poziv milosti.

16) Hrana — vazda muk što je do tebe — sa mojim strahom i sa zahvalnošću, molitvom za svoje starije i dobročinitelje.

17) Adoracija prateći poniznost inkarnacije — dijete; muke — žrtva; poniznost Srca moga Sina — sveti svećenik.

Ispit savjesti: djevičanska vjernost Meni, dužnosti, savjesti svom redu. Oproštaj, zahvala, kajanje, predanje, ljubav. Moj blagoslov.

18) Počinak iz posluha u Presv. Rani Srca Moga Sina. Blagoslov Neb. Majke. Preporuka, zahvala i molba Sv. Anđelu Čuvaru.

Deus meus et omnia!

Fr. Ante Ante

NASLOVNA STRANICA:
Sluga Božji o. Ante Antić
moli nad svojim penitentima.
Djelo (1992.) akad. slikar:
Vladimir Vrljić — „Ankin”

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića
God. 23 (1993) Broj 3 (87);

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje „čudo”, „svetost”, „svetac” i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva.

Osnivač i izdavač: Franjevački samostan, Vrbanićeva 35, 41000 Zagreb. Uređuje i odgovara: o. Vladimir Tadić. Adresa uređništva: Vicepostulatura, Vrbanićeva 35, 41000 ZAGREB, tel (041) 446-906. Administrator: s. M. Asumpta Strukar. Tehnički urednik: Marijan Osman. Godišnja preplata: 8.000 HRD. Pojedinačni broj: 2.000 HRD. Za inozemstvo: 3 DEM ili 1,3 USD. Poštarska plaćena u gotovini. Izlazi 4 puta godišnje dozvolom crkvenih i redovničkih poglavara. Nadležnim republičkim rješenjem glasilo je oslobođeno plaćanja poreza na promet.

Tisk: KRATIS, Zagreb.

SADRŽAJ

Otac Antić – Znanstveni zbor i školska godina.....	1
Životne radosti č. ss. Klarisa	2
Antićeva baština u duhovnoj obnovi Hrvatske	3
Život goruća svjeća	7
Pozdravna riječ Provincijala	8
O. Antić na Palama i „Betaniji“ kod Drinskih mučenica	10
Uvodna riječ vicepostulatora	11
Za najveću milost	13
O. Antić, teologija i teolozi	14
Učiteljima i katehetama	15
Interes u vrloj Firenci za Slugu Božjeg	17
Zadovoljstvo u Darmstadtu po Sluzi Božjem	19
O. Antić u tuđini na sastanku u Ludwigshafenu	21
U misiji Luhwinja: „Činimo što možemo“	22
Fra Ante Antić „mimošao“ neke u Otoku	24
Oduševljenje u triljskoj crkvi i župi	25
Za mjesec listopad	26
Antićeva godina i mi	27
Moja molitva dobrom ocu Antić	29
Uslišanja – zahvalnice – preporuke	30
Naši pokojnici	32
Ljubav prema Mariji	32
Milodari	32

UREDNIKOVA RIJEĆ

Otac Antić – Znanstveni zbor i školska godina

Pripremismo vam, dragi čitatelji, ovaj broj DOA za početak nove školske godine.

Ako ga dobijete u ruke i pročitate, možda ćete požaliti što smo vam malo donijeli o veoma uspјelom znanstvenom zboru koji se održao od 3. do 6. lipnja u Splitu, a o 100. obljetnici rođenja Sluge Božjega, o čemu bijaše obaviještena naša katolička i društvena javnost preko HTV i radijskih emisija, kao i preko najčitanijeg katoličkog i društvenog tiska: „Glasa koncila“, „Kane“, „Veritasa“, „Svetla riječi“, „Brata Franje“, „Večernjeg lista“, „Slobodne Dalmacije“, „Vjesnika“, a posebno preko Radija Vatikan i TV emisije „MIR I DOBRO“.

Znanstveni zbor „Antićeva baština u duhovnoj obnovi Hrvatske“ ne bijaše samo neki kulturni događaj za građane Splita i južne Hrvatske, kako izvijestiše HTV „Marjan“ i radijske postaje Split, Šibenik, Sinj, Imotski i Makarska, nego ono daleko više što je sigurno najpotrebnije znati i doznati svakom vjerniku i Hrvatu u ovim teškim prilikama rata za duhovnu obnovu i najljepši procvat Hrvatske. O svemu tome bit će riječi i govora u idućim brojevima našega glasila.

Ove godine imasmo najvrucće ljetno, suše i najveće požare uzduž cijele hrvatske obale, a ratna stradanja naroda uzduž hrvatskih granica, kao i širom Bosne i Hercegovine, postaše nam prava Golgota. O tome je vaš urednik više puta istinu govorio u najljepšem gradu umjetnosti – u Firenci – mnogim svojim pozanicima i vjernicima Firence.

Svima će vam, nadamo se, dobro doći da se zaustavite u rubrici „Iz rukopisa o. Antića“, kao i na mislima iz njegovih pisama, te „Antićevi dani“. Učiteljima, katehetima i profesorima u školama nudimo Antićovo pismo za novu školsku godinu, dok profesorima na visokim teološkim školama i fakultetima neka bude na razmišljanje „Antićev interes za teologijom“.

Na kraju, urednik svima od srca želi završetak ovog rata kao i ugodnu, korisnu i plodnu školsku radnu godinu 1993/94.

Urednik

ČASNE SESTRE KLARISE (na duhovnom sastanku u Splitu) širom svijeta ove godine slave 800. obljetnicu sv. Majke Klare iz Asiza, koja je titanskom snagom svoje duše, vjere i ljubavi, pod vodstvom sv. Franje, ostvarila blaženu kontemplaciju svih svojih duhovnih kćeri širom svijeta. Danas Klarin način života, po molitvi i žrtvama života u klauzurama mira i tišine, u predanosti raspetom Kristu i dobru čovječanstva, u milosti Božjoj, u svagdanjem radu i molitvi brojnih sestara Klarina reda (drugoga franjevačkog reda), živi na svijetu 13.037 klarisa u 852 samostana. Kako je sluga Božji o. Antić bio redoviti i izvanredni isповједnik hrvatskih čč.ss. klarisa u Splitu i Mikićima (u Zagrebu), za koje se duhovno i materijalno brinuo (što svjedoče brojna pisma tim sestrama), doznat ćemo ako s pažnjom pročitamo ovaj zanosni osjećaj Antićeve duše za divotu duhovnog sadržaja, smisla, glasa i pjesme sestrinskog zajedništva i života u samostanima sv. Klare. Vicepostulatura, dok će stići svim sestrama veliki jubilej sv. Majke Klare, u mislima je da za ovaj jubilej objelodani i knjigu OTAC ANTIĆ I SESTRE KLARISE, koja bi bila veliko bogatstvo naše hrvatske kontemplacije, misli i mistike.

(Pismo II/47,35)

Životne radosti čč.ss. Klarisa

Mir i dobro!

Drage moje sestre!

Hvala Vam na čestitki i sv. molitvi za moj imendant.

Molim Vas, pohranite u Vaša nevina i djevičanska srca ove odluke, ove prave radosti:

Prva životna radost Vaša neka bude: svakidašnja sveta pričest u živoj vjeri i iskrenoj pobožnosti i želji da se sjedinite s Isusom.

Druga vaša životna radost neka bude: s ljubavlju, pobožno prisustvovati svejtoj misi.

Treća vaša životna radost neka bude: rado i spremno pohoditi Isusa u Presvetom Sakramentu.

Četvrta vaša životna radost neka bude: štovati Blaženu Djevicu Mariju sa svetom Krunicom i Nju naslijedovati.

Peta vaša životna radost neka bude: postojano i s ljubavlju, dragovoljno sebe nadvladavati, mrtviti, preoblikovati, nositi svoj svagdanji Križ za Isusom.

Sve ove vježbe veselo i dobrom voljom vježbajte svaki dan u vašim dnevnim, tekućim prigodama i u rekreaciji, u radu, na poslu, sa starijima, međusobno, kako nadodu prilike i zgode.

Imamo i drugih radosti npr. obiteljskih, rodbinskih, prijateljskih, drugarskih, u uspjehu, u napretku, u zdravlju, na položaju, dobrom društvu i slično. Sve ove radosti utoliko su dobre, ukoliko ih posvetimo dobrom nakanom, milošću Božjom.

Ove prve radosti jesu prave radosti, koje nas čine slične Bogu, Isusu, duhovnima i približavaju nas, ospozobljuju nas za pravi duhovni život i jedinstvo s Bogom.

To Vam svima s časnom Majkom želi uz sveti blagoslov

Zagreb, 11. XI. 1958.

Fra Ante Antić

„Antićeva baština u duhovnoj obnovi Hrvatske“

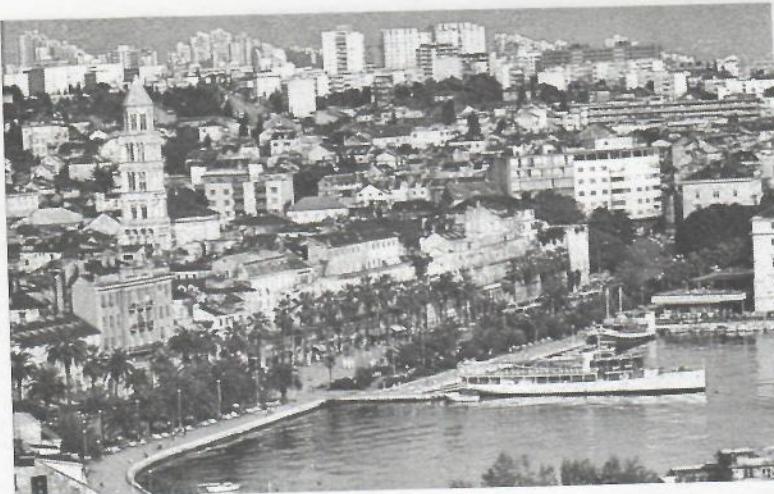
SPLIT,
3-6. lipanj 1993.

Početak s molitvenom pjesmom i pozdravima

Uz brojne nevolje i zloče rata, koje već tri godine teško pogadaju mladu Hrvatsku, a još strašnije Bosnu i Hercegovinu, u Splitu – gradu pod Marjanom – održan je od 3. do 6. lipnja o.g. jedan od najuspjelijih i hvalevrijedni „Znanstveni zbor“ koji je studijski proučavao život, osobu i djelovanje oblubljenog sluge Božjega oca Antića na temu zbara: „Antićeva baština u duhovnoj obnovi Hrvatske“.

Početak simpozija u uređenoj dvorani franjevačkog samostana Gospe od zdravlja najavila i označila je solo pjesma, kao molitva koju je nadahnuto pjevala izvanredna splitska sopranistica Elfride Smoldaka na kompoziciju Tome Cechinie „Exultate Deo adiutori nostro – Kliknite Bogu, jakosti našoj, a za glasovirom je pratilo maestro fra Stipica Grgat. Pjevati i moliti pjesmu označila je doista ljepotu i užvišenost „Znanstvenog zbara“ za brojne stručnjake, znanstvenike, teologe kao i sudionike koji su ispunili dvoranu, a za tu prigodu ju je dekorirao umjetnik i slikar fra Branko Periša s likom dobrega oca Antića i natpisom „Antićeva baština“. Naravno, ovdje treba reći, da se ovaj studijski rad trebao održati u Šibeniku (s posjetom Prvić Šepurini i Zatonu), u rodnom kraju i biskupiji sluge Bojega o. Antića, ali ratna granatiranja i opasnosti to zapriječiše te se sve odvijalo u Splitu – na Dobrom.

Poslije uvodne molitve i pjesme sve sudionike i predavače pozdravio je provincijal dr. fra Pavao Žmire, koji je za tu prigodu podijelio brojnim uzvanicima, biskupima, provincijalima i upraviteljima samostana, kao i predavačima spomen-medalje izrade-

Ljepote i boje Splita – koje u svojoj prirodi od Diočekijana do danas nose sve nemire, ponose i tjeskobe brojnih Spiličana, po ZNANSTVENOM ZBORU (simopoziju) „Antićeva baština u duhovnoj obnovi Hrvatske“ – mogle su u sredini samostana i crkve Gospe od Zdravlja doživjeti crte duha i života, oduševljenja i zanosa po znanstvenim predavanjima brojnih teologa, sociologa i društvenih djelatnika.

ne od akademskog umjetnika Damira Matušića za 100. obljetnicu rođenja oca Antića da bi se nakon podjele medalja nastavili pozdravi: nadbiskupa, biskupa, redovničkih poglavara i provincijalki kao i znanstvenih i kulturnih djelatnika iz drugih crkvenih i društvenih ustanova od kojih najzapaženiji bijahu rektori s teoloških fakulteta: Splita, Makarske, Sarajeva, Rima, Zagreba, Rijeke. Posebnu veliku radost svojom nazocnošću i pozdravima izrazili su nadušobrižnik za Hrvatske katoličke misije fra Bernardo Dukić iz Frankfurta i vikar šibenske biskupije don Ante Ivas, koji je i župnik župe Zatona, Antićeva rodнog kraja, kao i brojni štovatelji oca Antića: mp. o Jerko Lovrić, o. Vjeko Vrčić, o. Luka Livaja, o. Ivan Mendošić uz mnogo cijenjene liječnike i pravnike iz Splita, Zadra i Šibenske: dr Šime Stipančev, dr. Josip Pinjateli, dr Živan Sikirić kao i drugi.

Uz pismene i telegramske pozdrave, čestitke i želje iz domovine i inozemstva posebno je bila naglašena čestitka uzornog kardinala Franje Kuharića koji je „Znanstvenom zboru“ zaželio „da što dublje otkrije bogatstvo Antićeve duše i da otac Antić bude izazov, poziv i primjer za naslijedovanje današnjem i budućem naraštaju“, po čemu je, doista, u najvećoj mjeri i bio uspjeh splitskih studijskih dana

Uz naše nadbiskupe mons. A. Jurića, dr. F. Franića (u miru), biskupa dr. S. Badurinu i S. Štambuka, te provincijala dr. fra P. Žmiru, na znanstvenom zboru, uz brojne svećenike, redovnike i redovnice našli su se i veoma ugledni građani Splita, Zadra, Šibenika

po ovom veoma značajnom simpoziju. A s telegramom uzoritog kardinala i njegovim željama bijahu naglašavani u istim željama i drugih naših nadbiskupa: Tamaruta, Oblaka, kao i biskupa, sveučilišnih profesora, koje ćemo donijeti u „Zborniku”.

Magistralna predavanja i predavači

Zatim su poslije pozdrava slijedila stuđiska, znanstvena i konkretna predavanja vrsnih predavača o sluzi Božjem o. Antiću, o njegovom svetačkom životu i radu, o karizmama koje su se očitovalo u njegovom djelovanju na brojne penitente koje je duhovno vodio u Božjem milosnom životu da bi nakon magistralnih predavanja osvježavajuće djelovale – više ili manje – žive i praktične diskusije od strane prisutnih sudionika „Znanstvenog zbora”.

Nabrojiti ćemo evo, naravno, ovdje i predavače i teme predavanja na „Znanstvenom zboru”:

Dr. fra Bruno Pezo (Sinj): Duhovni i kajizmatski lik o. Antića kroz njegove spise (rukopise), pisma.

Fra Vladimir Tadić (Zagreb): Čovjekoljublje kod oca Antića

Don Luka Depolo (Zagreb): Otac Antić u službi karitasa

Dr. Ljubomir Antić (Zagreb): Društvene i političke prilike u Šepurini (otočić Prvić) i Zatonu u vrijeme Antićeva rođenja

Dr. fra Stjepan Čovo (Makarska): Marija u životu oca Antića

Mons. Živko Kusić (Frankfurt): Fra Ante Antić – prorok hrvatske slobode

Dr. fra Bernardin Škunca (Zadar): Euharistijsko otajstvo – duhovno središte u životu fra Ante Antića

Dr. don Drago Šimundža (Split): Religijsne i društvene vrednote u porukama o. Antića

Dr. fra Jure Šimunović (Makarska): O. Antić odgojitelj pastoralnih radnika

Centralni samostan Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja u Splitu – na Dobromu – koji izgradi zavjet Franjine Gospode Siromaštine, a to će reći zajedničko odricanje sve braće Franjevaca u Njemačkoj, Kanadi i SAD, ponosan je na život svetisa i župe Gospe od Zdravlja i upriličio je veoma uspjeli i bogati ZNANSTVENI ZBOR koji se čuo o dobrom i vjernom sluzi Božjem o. Antiću širom Hrvatske

Dr. Ante Sekulić (Zagreb): Antićeva baština u temeljima suvremene osobne duhovne obnove

Mr. Željko Mardešić (Split): Obilježje Antićeve karizme i njegovo shvaćanje kršćanstva

Č.s. Imakulata Malinka (Zagreb): Duhovno očinstvo sluge Božjega o. Antića

Dr. fra Špiro Marasović OFM Conv. (Šibenik): Fra Ante Antić i franjevaštvo

Dr. fra Nikola Vukoja (Zagreb): Otac Antić molitelj – učitelj molitve

Dr. mons. Frane Franić, nadbiskup splitski u miru (Split): O. Ante Antić – promicatelj bratske ljubavi između biskupijskog i redovničkog klera u svjetlu II. vatikanskog sabora

Predavanja su kod svih predavača bila veoma stručno, znanstveno i zbiljski supstancialno obrađena, a uglavnom i napisana – većina njih pripremljena i za tisak. Ako se dodaju i predsjedatelji „Znanstvenog zбора“ cijenjeni profesori: fra Gabrijel Jurišić, dr. fra Sime Samac, dr. fra Luka Tomašević, dr. fra Vice Kapitanović, onda je jasno da je sve bilo uz održavanje programa rada s minimalnim i najnužnijim preinakama na zavidnoj visini. Takva dobra organizacija i kvaliteta studijskog programa i predavanja pohvalna bi bila i na velikim svjetskim univerzama. Sve se je počimalo na vrijeme i nitko se nije umarao. Čak i predavači su se nakon predavanja vraćali među slušateljstvo da doznaju i sami ono što nisu mogli dotaknuti u svojim temama za dinamičnu svetost života i djelovanja oca Antića.

Sve diskusije su bile uvijek na mjestu, a diskutiralo se živo i interesantno, nenametljivo i korisno. Diskutanti, kojih bijaše obilno, željeli su da sami što dublje uoče i

Spomen-medalju za 100. obljetnicu rođenja o. Antića, koju je izradio akademski kipar Damir Mataušić, dariva mp. provincijal dr. fra Pavao Žmire nadbiskupu mons. A. Juriću, a poslije njega i drugim biskupima i časnim uzvanicima

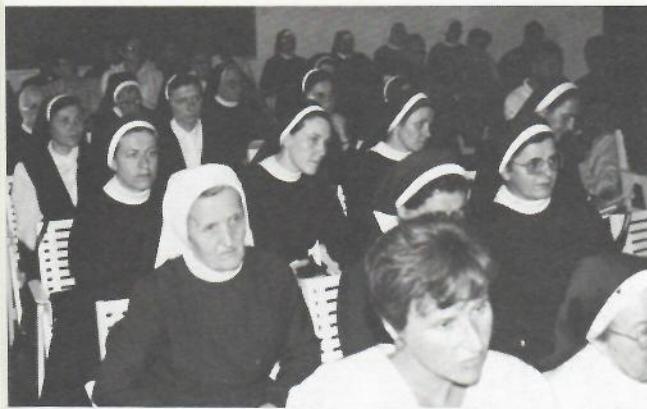
prihvate Antićevu duhovnu baštinu, njegov život i kreposno djelovanje u Duhu Svetom, kako bi ga mogli što savršenije naslijedovati.

Svjedočanstva svjedoka

Zatim, nakon konkretnih, korisnih i obrađenih predavanja, nezaboravan doprinos „Znanstvenom zboru“ dali su ugledni svjedoci u svojim zrelim svjedočanstvima. Svi su oni vrlo živo, plastično i psihološki kreativno iznosili velika uvjerenja kako su doživljavali u svojim kontaktima, razgovorima i sv. isповijedima Slugu Božjega. Bila su to razna svjedočanstva svećenika, liječnika, odvjetnika, župnika, redovnika, redovnica i laika Crkve iz Zadra, Zagreba, Splita, Imotskog, Omiša... koja su djelovala osvježavajuće kod slušatelja na istom znanstvenom zboru, a neki su svoja svjedočanstva poslali i pismeno, jer bijahu spriječeni da dođu na taj splitski simpozij. No, sve će se, kako rekosmo, objaviti u ZBORNIKU „Antićeva baština u duhovnoj obnovi Hrvatske“.

Mnoštvo splitskih vjernika svake večeri susreli su se u crkvi Gospe od Zdravlja s divnim, kreposnim i svetačkim likom o. Antića na svetim misama

Na ZNANSTVENOM ZBORU sudjelovale su brojne časne sestre iz različitih redovničkih zajednica i družbi, a predvođene su u većem broju svojim čč. majkama ili provincijalkama

Okrugli stol, diskusija i prijedlozi

Dakako, i okrugli stol bijaše lijepo viđen. Okupljeni predavači, iako se neki zbog posla vratise u Zagreb, oko splitskog nadbiskupa i teologa dr. Frane Franića, bili su sretni da su svojim znanstvenim radom izvršili važan, koristan i visoko odgovoran posao u tom znanstvenom radu pred narodom i Crkvom Hrvata na rasvjetljenju života i svetosti o. fra Ante Antića. U svojim predavanjima pokazali su svoju veliku stručnost, čak su i sami postali obogaćeniji za život po boljoj spoznaji o. Antića, a time i uvjereni štovatelji Sluge Božjega. Mnogi su otvoreno i jasno, češće u predavanjima, priznavali: „Antić je veliki svetac našega stoljeća. U blizini njegovoј čovjek je susretao Boga!“ Svi će oni pokušati kod okruglog stola, na neki način tražiti i davati konkretnе recepte da je veoma važno Slugu Božjega što bolje upoznati, kako bi ga se moglo u savršenstvu života što bolje naslijedovati u ljubavi prema Bogu i svome bližnjemu. Antić je suvremeniji svetac našega stoljeća za naslijedovanje, naglašavat će mnogi.

Na okrugлом stolu kod diskusija sugerirani su i prijedlozi, posebno od izvanrednih predavača, da bi se trebale u duhovnim zajednicama osnivati „Antićeve duhovne škole“, jer je to zadaća Antićeve duhovne baštine za Crkvu i narod Hrvata. Drugi su inzistirali na izdanju monografske edicije o svetosti života i rada fra Ante Antića, ali takvu važnu knjigu mogle bi ostvariti prvočno i jedino one osobe koje su u sebi prožete kontemplacijom vlastitog života i srećom mistike, upozorit će dr. Drago Šimundža.

Svečane koncelebracije nadbiskupa i biskupa

Naravno, dugotrajniju radost i svijest uzvišenosti kršćanskog života vjernicima Splita kao i svim sudionicima zbara davale su i svete koncelebrirane mise uz propovijedi naših nadbiskupa i biskupa koji su u crkvi Gospe od zdravlja bile pravo obilježje i karakter Antićevoj svetosti.

Prve večeri u četvrtak 3. lipnja u 19 sati, kada su pod svečanom službom Božjom pjevale čč. ss. Milosrdnice pod ravnjanjem s. Mire Maćine-Škopljanač, nadbiskup splitski mons. Ante Jurić imao je svoju propovijed „Otac Antić i sveta euharistija“.

U petak, 4. lipnja službu Božju po sv. euharistijskoj koncelebriranoj žrtvi i gozbi slavio je hrvatski biskup mons. Slobodan Štambuk, koji je u propovijedi istakao isповijednički karizmatski dar sluge Božjega oca Antića, po kojem je za mnoštvo vjernika postao i bio na zemlji vidljivi i veliki most koji je nebo sa zemljom spajao, jer su mnogobrojne duše pred ocem Antićem dolazile po svetoj isповijedi do potpunog pomirenja s Bogom i rasvijetljene milošću svete isповijedi živjele nebeski život koji Bog daje u tom svetom sakramantu pomirenja.

Subotnje misno slavlje, 5. lipnja, s opravdanom iznimkom bijaše u samostanskoj franjevačkoj crkvi Marijina Uznesenja na

Zapaziš se i brojni mladi kao slušatelji vrsnih predavanja o dobrom Antiću. S nejačkim još zanosom i poletom mnogi od njih pokazivalu dojam intimnoga ponosa i časti za „Antićevom baštinom“

nebo u Makarskoj, gdje je Sluga Božji kao magistar i odgojitelj franjevačkih bogoslova proveo najveći dio svoga života i svećano 16. listopada 1926. učinio osobno, svjesno i svojevoljno „Posvetu svoga života na čast Presvetog Trojstva za povjerenu braću klerike”, a 1932/33 i „Pravilo mome životu” na čemu je slijedilo njegovo neprestano uzdizanje u evanđeoskoj savršenosti prema vrhuncima svetosti. Svetu misu u Makarskoj uz brojne koncelebrante, profesore teologije i župnike župa predvodio je šibenski biskup mons. dr. Srećko Badurina uz propovijed o vrijednosti ljudskoga rada i Božjeg blagoslova u radu i kako je to stvarno živio dobit otac Antić u svome djelovanju na teologiji u Makarskoj i Zagrebu.

I konačno završetak znanstvenog zboru u nedjelju 6. lipnja u crkvi Gospe od zdravlja u Splitu predvodio je splitski nadbiskup u miru dr. Frane Franić uz sudjelovanje kod svete koncelebracije trojice franjevačkih provincijala i većeg broja svećenika. Pozdrav nadbiskupu i prisutnim svećenicima i vjernicima izrekao je župnik fra Mario Jurišić, pisac dviju objavljenih knjižica o dobrom ocu Antiću, koje su već obje raspačane. Nadbiskup u miru dr. Frane Franić, uz propovijed za blagdan Presvetog Trojstva, što bijaše suvremena i značajna blagdanska propovijed, rado se je nadahnjivao – kako sâm reče – glasom svetosti sluge Božjega o. Antića jer ga je uvijek doživljavao kao čovjeka Božjega koji bijaše ispunjen Duhom evanđelja i poniznosti. Nadbiskupovo svjedočanstvo je veliki dokaz za glas svetosti i dobrote fra Ante Antića.

I makarska Franjevačka bogoslovija (na slici franjevački studenti kod svećane mise) sa sv. misom, koju je uz propovijed predvodio šibenski biskup dr. S. Badurina, dala je svoj mali ali svjetli obol radosti za ZNANSTVENI ZBOR u Splitu i proslavu 100. obljetnice Antićeve rođenja. Nesumnjivo bi „Antićeva baština“ trebala ispuniti sve duše te makarske sredine, kao i cijelog Makarskog primorja, jer u toj sredini o. Antić desetljećima već bijaše pod znamenjem najvećih karizmi života i predanja Kristu i braći ljudima

Pavao Vučković, gvardijan i upravitelj Svetišta Gospe lurske u Zagrebu.

Na kraju treba istaknuti izvanredno pjevanje zbara crkve Gospe od zdravlja pod ravnjanjem maestra fra Stipice Grgata, te zahvalne riječi mnogopoštovanog provincijala dr. fra Pavla Žmire, koji tom prigodom svima izreće iskrenu zahvalnost za veliki trud na uspјelom Znanstvenom zboru. Sve je to od 3. do 6. lipnja priznavala ispunjena crkva Gospe od Zdravlja na Dobrome, otpjevavši hvalnicu Crkve: „Tebe Boga hvalimo!“, koja će dugo odzvanjati u dušama onih Antićevih štovatelja koji su bili prisutni na Splitskom simpoziju.

Fra Vladimir Tadić

Darovi i izložba

Dodajmo da se je brojnim vjernicima, posebno mladima, na četverodnevnom splitskom simpoziju razdijelilo na stotine knjiga „Tješitelj čudotvorni“ i „Čovjek dobrote“, te je podijeljeno također na stotine prospekata, naljepnica, magneta a preko šest tisuća sličica Sluge Božjega.

No znanstveni zbor. Djelomično viđen pod gornjim opisom, za brojne sudionike i vjernike Splita izvanredno je dobro došla i dokumentarna izložba Antićeve života puta i zanimanja, kao i rada oko kauze na njegovoj beatifikaciji – kanonizaciji. Ovu je izložbu brojnim posjetiteljima Gospe od zdravlja u Splitu posebno omogućio izvanredni štovatelj Sluge Božjega otac fra

ŽIVOT – GORUĆA SVIJEĆA

Želim raditi dok sam god živ i mogu govoriti. Život sam primio od Oca nebeskoga, da Ga njime proslavim i ispunim Njegovu volju. Zato posvećujem, darivam svaki čas moj život, da on bude goruća svijeća na oltaru svete volje Božje. Molim Gospodina, da mogu svakome naviještati ljubav Božju, dobrotu, svetost Božju.

(PISMO II/6,3)

Fra Ante Antić

POZDRAVNA RIJEČ PROVINCIJALA

Kao poglavar Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, kojoj je pripadao sluga Božji fra Ante Antić, čiju 100. obljetnicu rođenja želimo obilježiti – među ostalim – i ovim znanstvenim zborom, sve vas srdačno pozdravljam i želim svima mir i dobro.

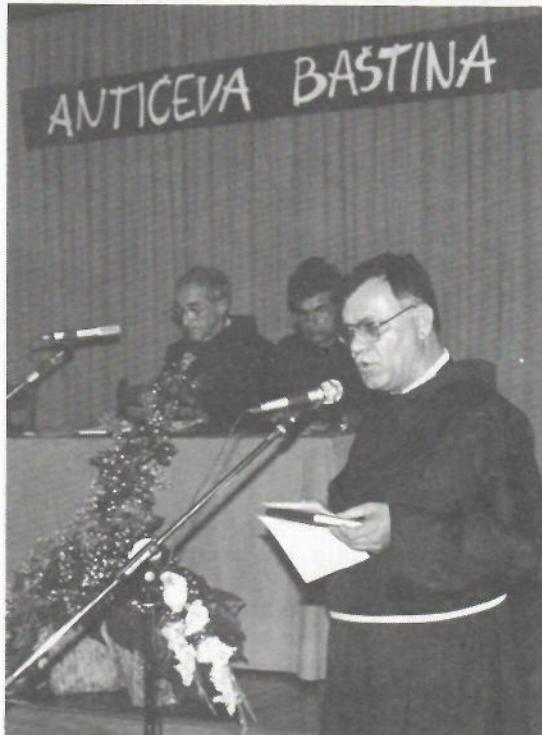
Svjedoci smo da se ovih zadnjih godina na našem starom kontinentu događaju velika previranja, napetosti, krupne povijesne prekretnice. Na zapadnom dijelu odvaja se proces zbližavanja i ujedinjavanja naroda. U srednjem i istočnom dijelu, s padom Berlinskog zida, počeo je nezaustavljeni proces raspadanja komunističkog sustava i razdvajanja umjetno stvorenih državnih zajednica.

Zapadna Europa nije više ona nekadašnja Europa gdje je kršćanstvo bilo stoljećima vodeća snaga i gdje su se ljudi vrednovali prema kršćanskim načelima. Sekularizacija je duboko zahvatila i prožela zapadnoeuropsko društvo tako da većina, posebice vodeće snage i na političkom i na gospodarskom pa i na kulturnom području, žive kao praktični ateisti.

U zemljama srednje i istočne Europe gdje su komunisti uspjeli prigrabiti vlast, svim se sredstvima sustavno propagirao ateizam i materijalistički svjetonazor poradi stvaranja humanističkog društva bez Boga.

Crkva je svjesna svoje odgovornosti i svog zadatka da današnju i sutrašnju Europu treba ponovno evangelizirati, ponovno je prožeti i oplemeniti izvornim evanđeljem.

Našem hrvatskom narodu, osim ateističko-materijalističkog otrova kojim ga je gotovo pet desetljeća sustavno trovao totalitarni komunistički režim, nametnut je i ovaj strašni rat s još nesagledivim posljedicama. Zato je našem narodu, kao dijelu Europe, u još vjećoj mjeri potrebna duhovna obnova, liječenje i obnavljanje tolikih uništenih ili nagrzenih duhovnih i moralnih vrednota.

Mp. provincijal dr. fra Pavao Žmire pokušao je svojim riječima preko krepostnog i evandeoskog lika Sluge Božjega upozoriti na velike duhovne potrebe Crkve u Hrvata kao i Europe i suvremenog svijeta

Dobri poznavaci Antićeva života i njegove duhovne baštine smatraju da je njegov karizmatički lik bio veliki dar neba Crkvi u Hrvata u onom poratnom vremenu bremenitom toliko teškim iskušenjima i izazovima pod komunističkim režimom. Također se smatra da bi fra Ante Antić, sluga Božji i ozbiljni kandidat za oltar, i u ovom našem povijesno-prijelomnom vremenu, mogao biti putokaz, svjetlo, poticaj i izazov u dugoročnom procesu duhovne i moralne obnove u našem narodu.

Znanstveni zbor koji se održao u Zagrebu 1990. pod naslovom KARIZME, LIK I DJELO SLUGE BOŽJEGA O. ANTE ANTIĆA, osvijetlio je s više strana njegov karizmatički lik i visoki stupanj svetosti. Ovaj znanstveni zbor, vjerujemo i nadamo se, sve će to u još većoj mjeri otkriti i osvijetliti.

Poslije ovih nekoliko misli ugodna mi je dužnost i čast i poimence pozdavati cijene goste, sudionike na ovom znanstvenom zboru.

Na prvom mjestu pozdravljam splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Antu Jurića, splitsko-makarskog nadbiskupa u miru dr. Franu Franića, šibenskog biskupa dr. Srećka Badurinu.

Pozdravljam predstavnike redovničkih zajednica:

fra Bernardina Škuncu za Franjevačku provinciju sv. Jeronima,
fra Matu Markotića za Franjevačku provinciju Bosne Srebrenе,
fra Josipa Marcelića za Franjevačku provinciju trećoredaca,
vlč. Milana Litrića za Provinciju salezijanaca.

Časnu Majku Ivanka Gibač sestara franjevki od Bezgrešne iz Šibenika
Č.s. Mirju Tabak, provincijalku Školskih sestara splitske provincije,
č.s. Piju Janković, provincijalku Sestara Slubenica Milosrda,
Č.s. Virginu Vugdelić, provincijalku sesara Milosrdnica u Splitu
Č.s. Slavicu Buljen u ime provincije sesara Kćeri Božje Ljubavi.

Pozdravljam fra Bernarda Dukića, nad-dušobrižnika za hrvatsku pastvu u Njemačkoj.

Od predstavnika demokratski izabrane vlasti pozdravljam.

gosp. Petra Krolu, predstavnika gradskog poglavarstva Split,
gosp. Vinka Vuletića, predstavnika gradskog poglavarstva Makarske.

Od kulturnih ustanova grada Splita pozdravljam:

prof. dr. Dražena Štambuka, prorektora Hrvatskog sveučilišta u Splitu,
gosp. Juru Kujića, predstavnika Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu.

Od rodbine fra Ante Antića s posebnim zadovoljstvom pozdravljam: gosp. Dragu Antića, gosp. Tomislava Antića.

Pozdravljam i sve nazočne predavače na ovom znanstvenom zboru.

I na kraju pozdravljam sve vas, sestre i braće, dame i gospodo, koje nisam poimence spomenuo.

Želeći svima dobro raspoloženje, ugordan boravak i duhovno osvježenje i obogaćenje; ovaj znanstveni zbor proglašavam otvorenim.

fra Pavao Žmire

Sluga Božji o. Ante Antić svojom pojavom u Crkvi u Hrvata zaista zaslужuje iscrpan studij da se otkrije bogatstvo te duše i da bude i za suvremenii naraštaj izazov, poziv i primjer za nasljedovanje. Dakako, on je božji original u kojem je Duh Sveti djelovao na njemu prilagođen način pa ga se ne može u svemu oponašati. Ali u svakom vjerniku Duh Sveti želi ostvariti originalnu umjetninu svetosti za vječnu galeriju nebeskog kraljevstva.

Neka Duh Sveti vodi i rasvjetljuje rad Znanstvenog zbora.

Vama i svim sudionicima želim, uz pozdrav u Gospodinu Božji blagoslov.

+ Franjo Kard. Kuharić
nadbiskup

Čestitam Vašoj Provinciji koja priređuje simpozij u spomen i čast oca Ante, prijernog svjedoka svetosti Crkve, uzornog člana te Provincije i dičnog sina šibenske biskupije i hrvatskog naroda.

Potrebni su nam svjedoci svetosti našega vremena, kao što je fra Ante Antić, da nam budu poticajem, posebno nama svećenicima i biskupima, da se snagom Duha Svetoga odupremo i suprotstavimo nasrtajima Zloga i neustrašivo propovijedamo i svjedočimo Evangelje.

Mi posvećeni sakramentom svetog Reda, pozvani smo posebno danas u ovo teško vrijeme na ispit savjesti: kakvi smo pred Bogom, Ckvom i ljudima, te koliko dajemo od sebe životom i navještanjem Radosne vijesti za izgradnju kraljevstva Božjega na zemlji, to jest Crkve.

Otc Ante nam je primjer. Njegova svetost i danas zrači, potiče i obraća.

Neka nam simpozij još više otkrije svetački lik oca Ante Antića, da u Crkvi u Hrvata bude što prisutniji, a svojim zagovorom kod Boga pomogne da se slomi sila sotone u ovome groznom ratu koji je protiv čovjeka, hrvatskog naroda i katoličke Crkve! Amen.

*Josip Arnerić
biskup šibenski u miru*

Šaljem moje srdačne pozdrave sudionicima simpozija i – napose – organizatorima i predavačima, uz vruću želju i molitvu da i ovaj simpozij, barem indirektno, bude još jedna velika stepenica na usponu Sluge Božjega na naše oltare, a za sav naš ispačeni narod, te posebno za nas članove Antićeve Provincije, veliki poticaj na istinsku duhovnu obnovu po njegovu primjeru, savjetima i nauku.

Fra Stjepan Vučemilo

Naše najbolje želje i pozdrave velečasnom ocu Provincijalu, ocu Vicepostulatoru i uglednim članovima organizacijskog odbora te svim prisutnima na Znanstvenom zboru u Splitu.

Iako daleko od vas, u ovim danima simpozija o Sluzi Božjem fra Anti Antiću, bliži smo vam nego ikada. Udaljenost je samo prividna. Ona je, zapravo, lanac koji nas povezuje, krunica koju zajedno molimo.

Uz Božji blagoslov, mir i dobro, odani vam u Kristu.

Mario Nardelli i Vjera Žagar-Nardelli

O. ANTIĆ NA PALAMA I BETANIJI KOD DRINSKIH MUČENICA

Radosno pozdravljam ovaj cijenjeni skup, skup koji je odvojio tri dana da se pozabavi duhovnom baštinom sluge Božjega o. Ante Antića.

Svetost je zapravo ono za što se fra Ante odlučio od svoje rane mladosti pa upravo zato je njegov duhovni lik toliko i privlačan. Dao Bog da što prije bude uzdignut na čast oltara na slavu Božju a na radost Crkve u Hrvata i cijelog hrvatskog naroda.

Č.s. Slavica Buljan, uime svojih čč.ss. stigla je iz Zagreba da se obogati duhovnom snagom Antićevo simpozija. Sluga Božji je u svoje vrijeme kod Sarajeva posjetio Pale i „Betaniju“ dajući posebno svoje duhovne savjete i nezaboravnim „Drinskim mučenicima“. Č.s. Slavica o tom svemu na ZNANSTVENOM ZBORU u svojim pozdravima i izlaganjima slovit će čisto, istinito, iskrstalizirano, sve geometrijski izmjereni i njezinim iskrenim riječima o ocu Antiću, kao i čč.ss. Drinskim mučenicama gdje se nema što dodati ili oduzeti

Ovaj je simpozij jednako poticaj za još veće zanimanje za sve one hrvatske duhovne velikane koji su se istaknuli na putu svetosti, bilo da su to postigli mučeništvom ili ustrajnim krepostnim izgaranjem za Boga.

Oca Antića nisam osobno poznavala, ali sam mogla pročitati u Kronici sestara družbe Kćeri Božje ljubavi da je četrdesetih godina, čini se u dva navrata, bio na oporavku na „Betaniji“ kod Sarajeva. Osim toga kazuju sestre, a s. Albina Prcela i pismeno svjedoči, da je o. Ante posjetio i sestre u našem samostanu na Palama. Ostaje još neravjetljeno je li i tamo bio na

oporavku. A s kim se tamo susreo? S pet sestara Kćeri Božje ljubavi koje su danas nadaleko poznate kao – „Drinske mučenice“. Bio je to susret budućeg sveca i svetica.

Antić i Drinske mučenice! Čini mi se da je između njih razlika kao između tih krepsti koja se poput kadionog dima ustrajno diže prema nebu i mlaza mučeničke krvi koji snažno sikče u isto vrijeme.

Što je mislio vidoviti Antić za svoga susreta sa s. Berchmanom, s. Julom, s. Krizinom, s. Antonijom i s. Bernardetom? Što li je poslije prošaptao na svome klecalu – ili kojoj povjerljivoj duši – kad je odjeknulo da su sestre s Pala svoju vjernost Bogu potpisale krvlju? Ostaje tajna. Ali možda je ipak negdje nešto i zapisano. Istraživat nam je.

Sestre su njega radosno primile kao oca a on njih kao kćeri. One su pružile njegovu krhkom zdravlju osvježenje a on njima duhovnu okrepnu za njihov križni put. Sigurno je njima susret s o. Antićem bio Božja duhovna premedikacija za njihovu skoru Kalvariju.

U spomen toga simpatičnog susreta neka mi bude dozvoljeno ovdje pored sličica sluge Bojega o. Antića staviti na raspolažanje i nekoliko snopića sličica Drinskih mučenica. Hvala.

(s. Slavica Buljan FDC)

Pozdravljam sve sudionike Znanstvenog zboru i želim puno uspjeha u odgovornom radu.

Otac Ante Antić drag mi je i veoma blizak. Njegova pisma su mi posebno draga. Sigurno će biti proglašen svetim jer je velik po svojoj poniznosti kao i po ljubavi prema Bogu i svakom čovjeku i u svojoj ljubavi prema Majci Božjoj. On je svakome čovjeku primjer da je moguće živjeti već ovdje na zemlji onaj život i svijet za koji nas je nebeski Otac stvorio. Veliki sveci i sveti ljudi jesu ponizni.

Slika o. Antića je u našoj sobi na vidnom mjestu kao vječna naša veza s dragom Hrvatskom i Vašim dobrim ljudima. U Bogu nema granica. Za ovo teško ratno

doba niste osamljeni. Vaša je bol i patnja Vaših ljudi i naša bol i patnja. I mi kod nas u Pragu molimo za Vaš mir i prestanak rata; isto je omladina kod nas molila danju i noću molitvene maratone kad ono bijaše najgore. Tako su molili i svećenici zajedno s vjernicima u crkvama. Ne slažemo se s europskim političarima. Vjernici su kod nas u Pragu molili pred bivšom jugoslavenskom ambasadom za prestanak rata. No, svi moramo dalje moliti i nadati se da Bog po zagovoru o. Antića pruži potpunu pomoć. Uvijek će na kraju dobrota, ljubav i pravednost pobijediti.

Pozdravljam sve sudionike i sve ljudе na Znanstvenom zboru u Splitu. Neka i Split znade da i u Pragu ima otac Antić svojih štovatelja. Neka Bog blagoslovi Vas i cijeli znanstveni rad, a Marija Majka Božja neka štiti i sačuva Vas i Hrvatsku.

Jana Mihalikova, PRAG

Uvodna riječ Vicepostulatora

Dozvolite mi da se pridružim pozdravu mnogopoštovanog o. provincijala fra Pavla Žmire, kao i pozdravima preuzvišenog nadbiskupa o. Ante Jurića i dragog biskupa šibenskog o. Srećka Badurine, kao i ostalim pozdravima ovog znanstvenog zabora, te uime Vicepostulature, kao i brojnih štovatelja sluge Božjega o. Antića u Zagrebu i širom domovine kao i svijeta, izrazim iskrenu zahvalnost Presvetom Trojstvu za ove značajne dane ZNANSTVENOG ZBORA, a vama nazočnim ovdje odanu radost na vašoj cijenjenoj prisutnosti.

Znamo – doista – da će mnogi, koji ne mogahu ovdje sudjelovati, posebno iz Zagreba – pratiti naš Znanstveni zbor u svojim molitvama za njegov uspjeh, pa svima u ime Vicepostulature, kao i u vaše ime iskreno zahvaljujem.

Rijetki su simpoziji – znanstveni zborovi – ovakvog karaktera, o velikim i herojskim krepostima i karizmama svetoga čovjeka

Ovac vicepostulator uveo je prisutne po o. Antiću u popis svojih želja, s iskrenim stavom, opisom, vrlinama i – ciljem (dakako) ZNANSTVENOG ZBORA, koji bi trebao biti u očima sv. Crkve kod Hrvata dika, čast i dužnost za duhovnu obnovu Hrvatske, jer je lik Sluge Božjega svjedok najveće ljubavi Crkve koja hrani, vodi i krije narod Božji na putu i ove naše hrvatske povijesti

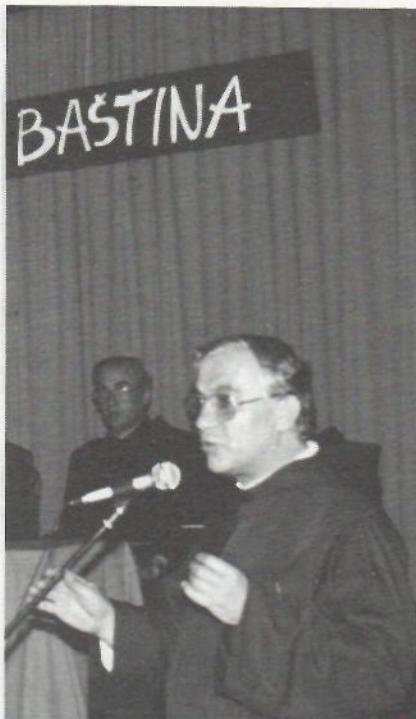
koji je sav svoj život živio na glasu svestnosti, iz ljubavi prema Bogu i braći ljudima.

Kažimo da je ovo drugi Znanstveni zbor o fra Anti Antiću. Još se ne bijahu ni ohladnjele one tople znanstvene teme, „Karizme lik i djelo sluge Božjega o. Ante Antića”, s prvog simpozija održanog u Zagrebu (1990) za 25. obljetnicu blažene i svete smrti, a već na sjednici suradnika Vicepostulature (21. siječnja 1992) bijaše prisutan ovaj drugi skup za prigodu 100. obljetnice rođenja dobrega i vjernog Sluge Božjega koji se trebao održati u ovo vrijeme u rodnom kraju o. Antića: Šibeniku, Prvić-Šepurini i Zatonu, tj. u njegovoj rodnoj biskupiji.

Ratne teškoće, nesigurnosti kao i moguća granatiranja Šibenika i okolice primorale su nas da se simpozij drži ovdje u središtu splitsko-makarske Nadbiskupije, kao i u srcu njegove Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja gdje je otac Antić započeo svoje evanđeosko uspinjanje i sveto djelova na ovim prostorima južne Hrvatske kroz punih četrdeset godina, a to znači da s pravom pripada svojim životom i svetošću i Šibeniku i Makarskoj i Splitu, kao i Zagrebu – sjeveru i jugu Hrvatske – cijeloj Crkvi u Hrvata kao i sveopćoj Kristovoj Crkvi na svijetu.

Već je to proročki izrekao i navijestio splitski biskup dr. Juraj Carić kad je u zaostroškom samostanu 1913. zaustavio svoje oči na mlađom studentu filozofije fra Anti Antiću – vidjevši ga skromna, po-božna i ponizna – te je pred magistrom izustio riječi: „Una espressione ascetica – Kakva prekrasna asketska duša! Čuvajte ga; takvi su najpotrebniji Crkvi i narodu!”

Antić, kroz četrdeset punih godina pripadnosti splitskoj nadbiskupiji kao i kroz cijeli život svojoj Provinciji, bit će – kako tvrde i svjedoče mnogi dokumenti i svjedočanstva – u Makarskoj i Primorju, kao i u

Zagrebu velik znak Božje nazočnosti u njegovu izvanrednom duhovnom karizmatskom i dinamičnom svetačkom životu i djelu. Stoga održavanje ZNANSTVENOG ZBORA u srcu Nadbiskupije i Provincije nije slučajno. On je, odgajajući u Makarskoj brojna redovnička i svećenička zvanja i u Splitu duhovno djelovaо kod svećenika, biskupa, redovnica, kao i laika Crkve: organizira i održava duhovne vježbe, pouke, egzorte i nagovore brojnim pedagoškim radnicima (učiteljicama) ovdje u Splitu kod časnih sestara Službenica Milosrđa, a to isto čini u velikoj žrtvi i ljubavi kod časnih sestara u Lovretskoj, Bribirskoj, Ćirilometodskoj, a posebno u samostanu sv. Klare. I u Makarskoj i u Splitu duhovno vodi, poučava i animira brojne učitelje (posebno učiteljice) za kršćanski odgoj djece u školama od Makarske do Splita i od Metkovića preko Mostara, Sarajeva, Sinja do Šibenika, dok u samom Splitu nekim očevima i majkama duhovno piše svoja pisma koja su djelomično vraćena Vicepostulaturi. Nekima je čak i čudom ozdravljenja od teške bolesti u Makarskoj i Splitu pokazao svoju veliku

kršćansku odanost i ljubav Božju prema životu.

Zato ovaj ZNANSTVENI ZBOR – „Antićevo baština u duhovnoj obnovi Hrvatske“ – ima danas svoje važno mjesto, značenje i pažnju za Crkvu u Hrvata. Vicepostulatura je obavila prilično posla u izboru predavača i njihovih tema da se ANTIĆEVA BAŠTINA znanstveno istraži, ispita i obznaniti, pa predavačima duguje zahvalnost za hrabrost dubljeg studija i njihova znanstvenog rada na dinamičnom i karizmatskom životu o. Antića kao i što su s ljubavlju prihvatali ovaj odgovorni vrijedni posao da nam rasvijetle lik i djelo Sluge Božjega koji nam – itekako – danas može biti primjer i uzor u duhovnoj obnovi Hrvatske.

Neka nam svima kod ovoga važnog i odgovornog posla na ZNANSTVENOM ZBORU pomogne Duh Sveti koji je svojim božanskim svjetлом rasvjetljavao i vodio cijeli Antićev duhovni život, njegov veliki apostolat, te je u svjetlu Duha Svetoga mogao onako spremno darivati svakoga dana svoje srce, dušu i biće da i mi sve više živimo i radimo za slavu Božju i za dobro braće ljudi.

U tom smislu želim da po ovom znanstvenom radu preko naših predavača i mi uvidimo svoje nedostatke u današnjem životu i djelovanju te se i sami u velikom žaru Antićeve apostolata duhovno obnovimo i time preuzmemmo onu unutarnju duhovnu i životnu dinamiku Sluge Božjega za dublje i istinsko razumijevanje svega onoga što u ovo vrijeme od nas traži Krist, njegova vjera, sveta Crkva i naša domovina Hrvatska.

ANTIĆEVA BAŠTINA i njegovo uzorno iskustveno življenje Božjeg života neka nam bude od neprocjenjive duhovne važnosti i pomoći našoj Crkvi i hrvatskom narodu u ovim teškim i odlučujućim vremenima da budemo što jesmo u svijetu – Kristovi učenici.

Svim predavačima, sudionicima i prisutnim slušateljima želim puninu duhovnog uspjeha i blagoslova po važnom i neprocjenjivom ovom ZNANSTVENOM ZBORU, a ANTIĆEVA BAŠTINA U DUHOVNOJ OBNOVI HRVATSKE neka svakome pokaže i rasvijetli Božji – Kristov put do osobne i zajedničke obnove za punu istinu, slobodu i sreću Lijepe naše.

Fra Vladimir Tadić

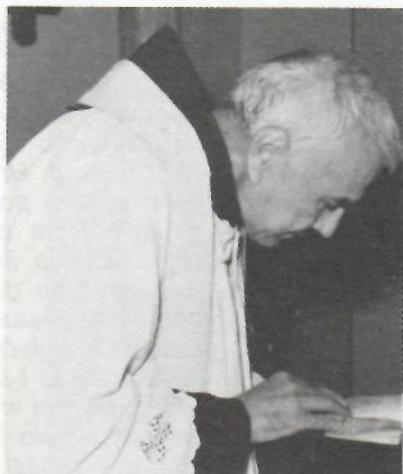
ZA NAJVEĆU MILOST

Sve dajte, sve žrtvujte Isusu iz ljubavi. Ako Vas Gospodin povede u štalicu, zahvaljujte Mu, klanjajte Mu se, ponizavajte se, ljubite Ga. Ako se sakrije velikodušno Ga tražite molitvom! Ako na Vas pusti napast, gledajte kako se On u napasti vlada i ponaša pa tako i Vi. Pusti li Vas u mraku, magli, sakritosti i kao da ste od svakoga ostavljeni, izgubljeni, recite Mu: u Tebe se, Gospodine, uzdam... Svu brigu bacam na Te, Bože moj i sve moje!... Ne kako bih ja htjela nego kako Ti! Dade li Vam osjetiti svoju Božansku prisutnost, ljubav i milinu, ostanite ponizni i priznajte se nevrijednim i nedostojnim toga dara.

Uvijek se znajte snaći i kad Vas vodi putem duhovnih utjeha, radosti, veselja i preobraženja, ali i također kad na Vas spusti svoj teški križ muke, boli, trpljenja. Najveća je milost s Gospodinom trpjeti i nositi križ iz ljubavi.

(PISMO II/11,6)

Fra Ante Antić

O. Antić, teologija i teolozi

Dozvolite da Vam predložim neke moje skromne poglede. Vi ste u komisiji Koncila. Svaki dan molim se za sretan uspjeh i blagoslov Koncila.

Ja bih Vam skromno predložio da nastojite više naglasiti i dati važnost studiju dogmatike na teologijama. Čini mi se i tako sam uvjeren da bi studij dogmatike morao biti temelj svega teološkoga studija i da bi se dogmatika morala učiti polako i više godina, tako da se dogme i druge istine svete vjere ne samo u glavnom prođu nego da ih mladi teolozi prožive i praktično u životu, u praksi uvide i upoznaju svu njihovu životnu vrijednost i vječnu cijenu.

Ako je moguće neka Sveti Stolica uzme pred se i dade sastaviti zgodne manuale za pojedine predmete, koji se imaju učiti na teologijama. Ti manuali bi se odlikovati bistrinom, preciznošću i solidnošću, ali se mora sačuvati onaj jedinstveni, svrhunaravni Božanski karakter cijelog teološkoga studija.

Trebalo bi izraditi zgodan manual o duševnim bolestima koje isповједnik i duhovni pastir susreće u duhovnoj pastvi i u isповјedaonici. Treba upozoriti pri tomu da se duhovni pastir, isповједnik znade snaći i uputiti pacijenta savjesnom liječniku.

U pitanju askeze i mistike, kako se ove dvije grane duhove nauke odnose i povezuju, meni se ništa ne dopada onaj način rasprave među autorima, da li je mistika naravni razvoj askeze ili posebna odijeljena grana bogoslovije. Neka slobodno autori izlažu svoje mišljenje – u diskusiji mora vladati sloboda – ali ta diskusija ne smije u čitatelju ostaviti averziju ili slabi dojam prema mistici, tako, da to negativno djeluje na duhovno vodstvo.

Tu se mora pokazati takova srodnost, takova blizina, takova povezanost, da mora čovjeka edificirati i ako slijedi i protivno mišljenje, pun je poštovanja i cijene prema mistici. Moje je duboko uvjerenje, da i oni autori, koji zastupaju absolutnu odjeljenost i razliku između askeze i mistike, moraju duše voditi i upućivati ih najvećim vrhuncima mistike, jer to je volje Božja da budemo savršeni kao što je savršen naš Otac Nebeski, da Njegova volja bude naša volja i da budemo jedno s Njime kao što su tri Božanske osobe jedno. Tko hoće da živi pravim kršćanskim, redovničkim, svećeničkim savršenstvom, ovim visinama mora on sam težiti i druge vući i učiti.

Oprostite, ako sam Vam možda ovim dosadan. Ja ću moliti za Vas, da Vas Gospodin prosvijetli i savršeno ispunite Njegovu volju Vašim životom, Vašim radom i Vašim trpljenjem.

Blagosliva Vas i Vaš rad harni i zahvalni Vaš

(PISMO I/4,24)

Fra Ante Antić

Učiteljima i katehetama za novu školsku godinu

Sluga Božji o. Antić, koji bijaše odgojitelj, učitelj i duhovni vođa stotinama svećenika i časnih sestara, posebnu je vodio duhovnu skrb i o laičkim zvanjima učiteljica i profesora njegujući i kod njih najplemenitije kreposti, smisao i ljubav za duhovni, humani i kršćanski odgoj učenika. Njegova pisma bijahu vijenci od duhovnih ruža, svježih llijana bjeline, zlatne krunice odgoja serafa u serafskoj iskrenosti, odjevenoj u biserje krepoti i sreće

Eto, opet ste započele jednu školsku godinu, kao što ste već mnoge započimale. Pred Vama je silno polje rada. Hvata Vas neka bojazan kako ćete tome silnom poslu odoljeti. Za tu prigodu želio bih Vam par misli staviti pred oči. (Zapriječen službenim poslovima, nisam mogao da Vam odmah na početku školske godine napišem ove retke, kako sam namjeravao, pa sada činim.)

Uzvišenost službe – Kao netom otvoreni pupoljci poljskoga cvijeća lelujaju se svaki dan pred Vašim očima sitne dječje glavice. Srce Vam raste gledajući pred sobom rumena lica i bistre oči nevine djece. Njihova srca i duše željne su znanja: hoće da im se sve kaže. Znate, kako vrtlar pazi nježne pupoljke mirisnog cvijeća, da ih ne ofuri mraz i led, kako ih nježno zalijeva i napaja ih

potrebitom rosom da se rastvore u krasne cvjetove? Tako slično imate raditi i Vi! Imate da zadovoljite ovu silnu i sveobuhvatnu želu djece za znanjem. Imate da u njihove sitne glavice mnoštvo toga stavite. Ali, imate osim uma da odgajate i srce: da usadite u njih plemenite misli i osjećaje, ljubav prema Bogu i bližnjemu, ljubav prema domovini... Imate da od ove sitne djece stvorite uzdanicu naroda i domovine. Ova sitna djeca bit će jednom ljudi na raznim položajima, oni će sačinjavati narod. Vama je dakle povjerena užvišena zadaća da vječno pomlađujete stablo naroda svoga. Uzvišene li službe!

Težina službe – Ali Vaša je služba i teška. Koliko truda ima dobar vrtlar dok uzgoji sitno cvijeće, dok ga očuva od mraza i leda: dok mu daje oblik, dok oplemenjuje razne slabije vrste? Slično je i s Vašom službom. Najprije sama težina rada, a onda dođe i dosada. Nije lako stati svaki dan po par sati s više puta neuljudnom, lijrenom i neposlučnom djecom. Ali stavimo da su djeca i najbolja, imate opet svojih poslova, svojih briga i nevolja, pa sve to treba zaboraviti u školi. Quotidiana vilescent – rekoše stari Latini: obične, svagdanje stvari postaju nam dosadne. Tako može da bude i kod Vas.

Kako tome pomoći? – Treba da budete pune idea. Znate dobro Vaš ideal i njemu treba da se posvetite, za njim svim svojim silama težite. On neka Vam bude svjetionik koji će Vam pokazati put po olujnom moru života. Bura će i nevolja uvijek biti, ali On će Vam davati uvijek snage.

Treba imati silnu volju i veliku ljubav za svoju dužnost. A da to postignete preporučujem Vam slijedeća sredstva:

1) Vršite s predanjem u volju Božju sve svoje moralne dužnosti. Svijest da tome udovoljujete, donijet će Vam zadovoljstvo. To ste mogli na sebi već osjetiti: kad god ste bile vjerne svojim dužnostima, osjećale ste mir i zadovoljstvo; i naprotiv. Iz toga mira i zadovoljstva crpit ćete divovsku snagu za teški rad.

2) Ipak se osjećate da je čovjek sam po sebi slab, da ne može bez Boga ništa učiniti. Zato nam Isus veli: „Molite i primit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se“. I ja Vama stavljam to na srce.

3) Nastojte da se ujedinite s Isusom, s Njegovom svetom voljom preko čitavoga dana, u svim svojim poslovima. Neka Vam Isus bude uzor, pomoć i utjeha. To ćete sjedinjenje najbolje provesti ako je moguće čestom svetom pričešću i svagdanjom svetom misom. Ako je nemoguće sakramentalno, a ono bar duhovno.

Ovo Vam stavljam na srce i želim da Vam i ova školska godina donese mnogo milosti i blagoslova, da napredujete u ljubavi i milosti Božjoj.

Sa Isusom i Marijom blagoslivlje Vas i sve Vaše

Makarska, 23. IX. 1938.

Fran Ante Antić

(Pismo III/41,2)

INTERES U VRUĆOJ FIRENCI ZA SLUGU BOŽJEGA

Ritorno nelle mia patria – Croazia – dove è ingiusta, pesante e furiosa guerra contra mia patria e contra nostra Chiesa cattolica... L'Europa e paese occidentali questo non capiscono e non sanno; ciò è conosciuto in tutto il mondo, ma io vorrei sapere dira a Lei una sola bellissima verità: noi abbiamo insegnato ad amore la vita con le energie inesauribili del dolore e della bellezza. E sentiamo che il giorno della giustizia non può essere lontano. Essa è già nel dolore di tutti: e ci apparirà della rovine insanguinate di tanto umano martirio..."

Dio iz oproštajnog govora – VAT
U Firenci, 29. 7. 93.

Kao što ima ljudi kojima je ljeto, zbog godišnjih odmora i izleta, najdraže godišnje doba – kupanje i sunčanje na moru, izleti u planine, turistička i hodočasnička pohodenja gradova i svetišta, tako ima i onih drugih (nažalost manji broj) koji svoje godišnje odmore provode korisnije, ljepše i potpunije za osobne spoznaje i vrednote života, kao i za važnu i značajnu korist drugima.

Dakako da je i sam naš Gospodin Isus na to znao upozoriti svoje suvremenike: „Ovo posljednje treba činiti, a ono prvo ne izostaviti” (Lk 11,42). To nam bijaše divna uputa za prošlo ljeto u gradu umjetnosti i ljepote – u Firenci.

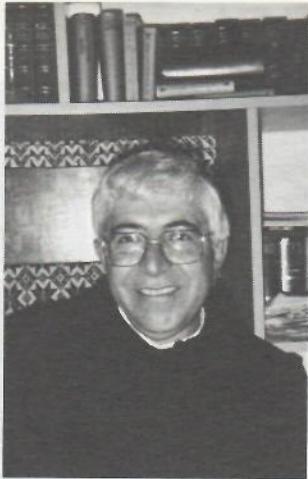
Budući da je i sluga Božji o. Antić nekako slično koristio svoje odmore (Samobor, Okić, Hrvatski Leskovac, Cernik, Vrhovac, Zadar, Pirovac, Stankovci, Zaton, Šibenik, Knin, Split, Vrlika, Sinj, Omiš, Makarska, Imotski, Živogošće, „Betaniju” i Pale kod Sarajeva, Zaostrog, kao i ono nezaboravno hodočašće u Vječni Grad – Rim kad je posjetio svetišta Franje iz Asiza) da je sâm na odmoru više doživljavao, susretao i obogaćivao u Bogu, a tako i drugima pomagao obogaćujući ih saznanjem, tako nekako i mi podosmo njegovim primjerom prošloga ljeta.

Na Antićev način nalazili smo vrijeme tišine, molitve i meditacije u tišini franje-

Na slici: Firenca, grad drevne i uvijek nove ljepote u tisućama svagdanjih turista, čije ime širom svijeta nadzemaljski zvoni po poznatoj katedrali Santa Maria del Fiore = Cvjetna sv. Marija (Il Duomo) s čudesnom kupolom (Brunelleschi) i Giotovim zvonikom (Il Campanile) od bijelog, crvenog, zelenog i plavog toskanskog mramora, a u susjedstvu im osmorokuta i višebojna Krstionica (Il Battisterio) s Chibertijevim Rajske vratima (s vrhunskim djelima Starog i Novog Zavjeta) kroz koja je prošao i Dante na svoje sv. krštenje; a simbil je Firence, grada cvjeća i umjetnosti, il fior = cvijet. Crveni lilijan, ukras vrhunaravne ljepote poznatih bazilika, palača, galerija, akademija, kapela, dvorana i mostova s imenima najvećih besmrtnih majstora vječne ljepote koja se (po vjeri, duhu i vječnom životu) doživljava i susreće na svakom koraku. Tko Firencu jednom vidi i posjeti, želi se nanovo u njoj doživjeti, jer vjera i duh su temelj njezine trajne vrijednosti

vačke klauzure, kao i vrijeme susreta, razgovora na institutu „Societa Dante Alighieri“ u ulici Gino Capponi, gdje se okupljuju mlađi i stariji sveučilištarci iz raznih nacionalnosti (Korejci, Japanci, Nijemci, Švedani, Španjolci, Nizozemci Amerikanci), zanimanja i vjera, a ja jedini između svih bijah Hrvat i katolički svećenik – franjevac. Makar su svakoga interesirale prekrasne ljepote: crkava, galerija, muzeja, palača, trgova i ulica Firence, koje smo zajedno i osobno razgledavali, ipak kod svakidašnjih

Gvardijan sv. Franje, o. fra Constanzo Paracchini, u najmirnijem dijelu firentinskih vila, uvijek s velikim srcem, spremam svoju subraću i svakog čovjeka privatiti, pomoći i razveseliti; izgleda da mu je duboko u njedrima zapretana franjevačka duhovna širina

susreta u nekoć srednjovjekovnoj crkvi „Regina Cielo“ nalazili smo vrijeme za međusobne i skupne razgovore koji sadržavaju veća ili manja zrnca teološko-filosofskih, religioznih, povjesnih, umjetničkih misli i osjećaja; uvijek na dobrim ozračjima vrhunaravne korespondencije ljudskog života i poimanja. Naravno kod takvih pitanja svećenik je u društvu prva meta, a posebno kad su rasprave teološko-filosofske i religiozne naravi o temeljnim istinama smisla života i smrti, vremena i vječnosti, kod čega su se na poseban način isticala dvojica mladih sveučilišnih profesora iz Madrida (Jose-Manuel Rodriges i Rafael Excudero) s veoma živahnim temperamentima koji su odisali alternativom radosti, vjere i kršćanske ljubavi prema Kristu i vrhunaravnom smislu života.

Svatko je, naravno, na tom odmoru trebao govoriti o svojoj profesiji, radu i pogledu na svijet. I to bježahu naši svojevrsni odmori u osovjetskoj stvarnosti na kojoj se duh odmara, obogaćuje, ali i druge rasvetljuje. A kako sve politike nisu jednako moralne, a ni znanosti same po sebi humane (o čemu smo posebno raspravljali u svjetlu svjetskih zbivanja), tako ni sve filozofije nisu jednako istinite, kao što nisu ni sve vjere jednako vrijedne ljudske uzvišenosti, nadnaravnosti i vječnosti. O svemu tome smo razgovarali kao duhovna i misaona bića i nije nas smetala različitost zvanja, vjera i zanimanja.

Kao svećenik – franjevac, a poslom vicepostulator u postupku proglašenja blaženim i svetim sluge Božjeg o. Antića, naravno mi bijaše da sam im svima govorio o pozivu na svetost ljudskoga života, a to je svakoga interesiralo posebno one Korce i Japance čija budistička vjera ne

dotiče temeljne istine kršćanstva. Otac Antić kao sluga Božji, koji je ostvario poziv svetosti, postade interes svima, pa čak i budisti primiše sa zahvalnošću i interesom prospekte s njegovim kratkim životom i molitvom za njegovu beatifikaciju → kanonizaciju. Zaista na odmoru obogaćenje duha, a i obogaćenje drugih.

Svakako da smo nastojali upoznati i što veći broj Talijana u Firenci s glasom o svetosti Sluge Božjega, njegove velike duhovne karizme i djela kao i evandeosko življjenje života na način sv. Franje, i to u samostanu sv. Franje gdje franjevci vode veoma aktivnu župu i FSR, uz druge aktivnosti. Oni su sami tražili da im se više puta govoriti o sluzi Božjem o. Antiću, a uz takav interes željeli su njegove sličice i životopis da bi im otac Antić bio bliži za život kontemplacije. Župnik fra Damiano Bichi kroz dvije nedjelje zanosno je govorio u župnoj crkvi o našem Sluzi Božjemu dijeleći vjernicima prospekte o njegovu životu, dok je veoma živahni prepun života i poletnog duha o. gvardijan fra Constanzo Paracchini omogućio ocu vicepostulatoru u 18 sati svakoga dana sv. misu u crkvi STIGMATE SV. FRANJE, koju čuvaju čč. ss. stigmatine, kao i nedjeljnu na prekrasnom brežuljku izvan Firence da se glas o svetosti o. Antića raširi do jugozapadne Indije, jer u tom krajoliku Firence služe i čč. ss. franjevke iz Indije koje su u Firenci poznate po najljepšem pjevanju.

I kako najbolje Talijani znaju kako se „prave“ sveci, a to znači kako ga Crkva brzo proglašava svetim i stavlja na svoje oltare, raspravljadi smo o tome kod večernih razgovora u klaustru, onda zaista glas o svetosti Sluge Božjega trebaju Antićevi štovatelji u svijetu posebno širiti. Kad ga narod zaista počne štovati i moliti mu se, Crkva će ga lako proglašiti blaženim i svetim i staviti na svoje oltare kao uzor, primjer i putokaz našemu životu.

Razgovaralo se i na spomenutom institutu „Societa Dante Alighieri“ kao i u samostanu sv. Franje u Firenci i o teškoćama našega hrvatskog naroda u ovom krvavom ratu od strane Srba i Muslimana. Mučno je i bolno postalo svima dok sam im iznosio između ostalog i gore u podnaslovu spomenute riječi: „Vraćam se u svoju domovinu – Hrvatsku – gdje se još vodi nepravedan, težak i bijesan rat protiv moje domovine i naše Katoličke Crkve... Europa i zapadni svijet to ne razumiju i neće da znaju, a poznato je to cijelome svijetu; ali

zato vam želim kazati jednu lijepu istinu: mi smo Hrvati naučili voljeti život neumornom snagom boli i ljepote. I već osjećamo da pobjeda pravde ne može biti daleko. Ona je već u beskrajnoj boli svih ljudi i javit će se iza okrvavljenih razvalina goleme ljudske patnje..."

Bijaše takav godišnji odmor u nezaboravnoj Firenci doista mnogima koristan, značajan i vrijedan pažnje. Treba svima, a posebno nama Hrvatima, više smisla za takve odmore duha i srca, kako ih je kroz život za sebe i za druge vrednovao i ostvario dobri otac Antić.

Ostavismo vruće ljeto, lijepu Firencu i divnu braću u suzama, kakvi nam bijaju m. provincijal dr. fra Angelo Stellini, gvardijan fra Constanzo, te dični padri: Damiano, Vito, Ambrogio, Maurizio, Efrem, Camillo i subraća Luciano i Giuseppe. Svi se oni upoznaše sa slugom Božnjim o. Antićem, ali i s velikom tragedijom Hrvata.

Samostan i župna crkva sv. Franje u Firenci uvijek je otvorena srca i pameti Franjina uma i srca, s najljepšim izrazima topline za braću i ljudе koji se u njega navraćaju

Svi u nadi iščekuju dan Antićeve beatifikacije sa željom da na njoj sudjeluju u slavlju.

Možda to i dočekaju!

fra Vladimir

O. Antić izvan domovine

Svako jutro pred prozorom u svom stanu o. fra Nediljko Budumir—Bekan na riječi molitve i psalma svojim glasom propjeva Bogu — ne strahujući pred poteškoćama dana

ZADOVOLJSTVO U DARMSTADTU PO SLUZI BOŽJEMU

Koliko je god za vjernike široke Hrvatske katoličke misije u Darmstadtu bilo zanimljivo obavlještavanje njihova vrijednog misionara o. fra Nediljka Budimira—Bekena da će se u misiji 19., 20. i 21. (petak, subota i nedjelja) ožujka održati „Antićevi dani“ da se svi upoznaju s dobrim i duhovnim likom služe Božjega o. Ante Antića, isto toliko je zanimljivo opisati široku dušu, radost i aktivnost te neobično duhovno zadovoljstvo oca misionara koji kao pravi i dobri pastir vodi svestranu brigu o svojim vjernicima; ustrajno i neprestano ih okuplja na svete mise, duhovne obnove i predavanja da im svima duhovno, vjerski i obiteljski omogući što zdraviju, bolju i krepku hranu duhovnom životu na putovima tudine.

Međutim, još je značajnije kako je o. Nediljko u svom svećeničkom i misionarskom pozivu uvijek i neprestano pun žara, duha i elana u intenzivnoj skrbi svojim svim vjernicima koje i izvan Darmstadta u misijskim podružnicama (Bensheimu, Heppenheimu i Wormsu) neprestano obilazi i poziva na svede mise da im prenese radosnu vijest Evanđelja, Božje riječi i poruke kako bi im život

Ljudi – vjernici svake dobi na sv. misi za Hrvate u St. Feliks Kirche u Darmstadtu pristupaju k sv. pričesti, a ona je čistim dušama hrana besmrtnosti, radosći i sreće života

tudine bio što bezbolniji, zadovoljniji, osmišljeniji, sretniji i plodonosniji. A uz to o. Nediljko zna u prigodama pružiti pomoći u ispunjavanju vjernika na drugim misijama u Mainzu i Offenbachu. On zelantnim svojim srcem i životom želi svagdje i svakome pokazati vlastitim svjedočenjem da je najljepši život upravo svećenički — misionarski kada se dariva svežinom i poletom volje za braću ljudi, posebno one najpotrebnije njegove svećeničke skrbi i ljubavi. Svjedok sam kako su ga iza pola noći od subote na nedjelu oko 02 sata iz bolnice pozvali da podijele svete sakramente oboljelom mladiću i kako se pun zadovoljstva vratio pošto je radosno u noći ustao i pružio duhovne milosti, pomoći i okrepe umirućem mladiću.

Tijekom završetka korizme svim je vjernicima uz „Antićeve dane” omogućio i još dvojicu izvanrednih svećenika: o. Božo Antić, gvardijan iz St. Gabrijela u Münchenu održao je predavanja za mlađe i duhovnu obnovu mladima, a o. Mate Matić mu je stigao iz Zagreba kao izvanredni propovjednik od Cvjetnice do Uskrsa kako bi svi njegovi vjernici što više u svojim okvirima i mogućnostima doživjeli značajne i najsvetije dane svoga spasenja i otkupljenja po svetim otajstvima Kristove muke, smrti i uskrsnuća.

Ipak, „Antićevi dani” u središtu misije, gdje veoma aktivno djeluju i časne sestre Božena Duvnjak i Vitalija Križan pomažući kao pastoralne suradnice: katehistice, zborovode, sviračice u svim crkvama misije, kao i u Bensheimu i središnjoj misijskoj crkvi St. Feliks bili su vjernicima posebni doživljaji i razlozi punine osobnog zadovoljstva. Nije lako izmjeriti i točno izreći to njihovo zadovoljstvo po „Antićevim danima”, što nije mogao sakriti ni sam o. misionar fra Nediljko.

Sam je u svojoj radosti gotovo djetinjom veselom dušom više puta ponavljaо: „Zadovoljan sam i ja i svi moji vjernici s — Antićevim danima.. Svatko je čuo i mogao dozнати tko je o. Antić i kako nam je po svojoj svetosti i svojim velikim kršćanskim vrlinama uzor, kako trebamo više uzljubiti Boga i živjeti za svoga bližnjega, a svakome on može biti velik i moćan zagovornik na nebu za potrebne milosti života, ako mu se hoćemo moliti i ako tražimo od njega milosti za životne i vjerske potrebe. On je naš svremeniji svetac, koji nas uvjek želi dovesti do sreće i cilja života u Bogu.”

Ta iskrenost o. fra Nediljka pred o. vicepostulatorom, koja je jednaka i njegovoj iskrenosti i pred vjernicima, nema u sebi ni najmanje nametljivosti, a ni malodušja, pa ni one ograničene nemoci, nego je sva prožeta radosnim zadovoljstvom i nadom kao što bijaše i kod sluge Božjeg o. Antića u vijek velika ljubav, nada i radost, potpuno zadovoljstvo duše u Bogu, a to je čulo i spoznalo više od 600 vjernika na svetoj misi — posljednjeg „Antićeve dana” — u nedjelju 21. ožujka i u Bensheimu i u Darmstadtu, gdje je te nedjelje jedna trećina vjernika pristupila i na korizmeno—uskrsnu sv. ispunjavanju.

U ovom kratkom prikazu susreta i zadovoljstva po služi Božjemu o. Antiću, koji će kod brojnih Hrvata u Darmstadtu ostati u najsvjetlijim uspomenama i po knjigama „Tjesnitelj čudotvorni” i „Čovjek dobrote”, vjernici su za svoje iskreno zadovoljstvo upoznali, preko svoga duhovnog pastira o. fra Nediljka, budućeg hrvatskog blaženika i sveca na oltarima zemlje o. Antića čiji primjer u najblaženijoj ljestvici svakoga privlači Božjem životu, milosrdju i dobroti.

Neka i oni vjernici, koji se ne nađoše na „Antićevim danima” u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Darmstadtu, preko ovog prikaza u skromnom opisu doznavaju i upoznaju Slugu Božjeg s kojima ostaje svatko zadovoljan, a po molitvama i uslišan. Oni koji su ga upoznali iz propovijedi o. vicepostulatora, kao i preko knjiga ili sličica, neka ožive nanovo svoje doživljaje, sjećanja i zadovoljstvo.

VAT

OTAC ANTIĆ U TUĐINI — NA SASTANKU U LUDWIGSHAFENU

Tuđina — najprisutniji osjećaj i najsigurniji znak bratskih franjevačkih sastanaka i razgovora, teme, ili jednostavno, franjevačkog zajedništva koje dolazi do svoje punine na godišnjem sastanku sve subraće. No, to ove godine od 22. do 24. ožujka na sastanku u Ludwigshafenu ne bijaše toliko bitno, koliko svoj braći franjevcima provincije Presvetog Otkupitelja, a bijaše ih okupljeno preko četrdeset, koliko bijaše važno razgovarati kako usmjeriti svoj svećenički i misionarski poziv, kako braći na radu u tuđini, tako i svom narodu koji je zbog rata potreban svake pomoći (duhovne i materijalne) u domovini, koja se zbog nametnutog rata branila i još brani od velikočetničkog i sotonskog agresora i okupatora.

Tako su franjevci, čijoj Provinciji bijaše najuzorniji i najsjetili član sluga Božji o. Ante Antić, sa svojim provincijalom dr. o. fra Pavlom Žmirom po predavanju „Čovjekoljublje oca Antića”, koje je održao o. vicepostulator na duhovnu korist i zadovoljstvo svima, kako i što mogu učiniti više dobra izvan domovine za porušena i popaljena sela i gradove u domovini, kao i za prognanike, izbjeglice, osiromašene i beskućnike zbog strašnog rata. Uglavnom, oni su svi dosad kroz ove dvije prošle godine skupljali na tisuće šlepera pomoći u hrani, odjeći i lijekovima širom Lijepe naše, od Vukovara do Dubrovnika, pa i u predjelu Bosne i Hercegovine.

Svakako tema „Čovjekoljublje oca Antića”, koju su sa zadovoljstvom sva braća pozorno slušala i prihvatile, bijaše i tema njihovih otvorenih i plodnih razgovora kako se i sami trebaju poput sluge Božjega o. Antića do maksimuma dati za sve pomoći (duhovne i materijalne) svim potrebnima u opustošenoj Hrvatskoj kao i u Bosni i Hercegovini, gdje još bjesni sotonski požar rata.

Mnoga su subraća, kao i mp. Provincijal, isticala da je sluga Božji o. Antić divni uzor svećeničkog apostolata i djelovanja prema siromasima, bolesnima, ranjenima i gladnjima. Neki su zastupali u svjetlu pružanja pomoći da bi se radi toga trebala osnivati i karitativna društva s imenom dobrog oca Antića kao: „Antićeva dobrota”, „Karitativno društvo o. Antića”, „Ispružene ruke o. Antića”, „Srce dobrote o. fra Ante” i slično.

Brojni misionari – franjevci i subraća sluge Božjega o. Antića su na svom godišnjem bratskom susretu u Ludwigshafenu (22. do 24. ožujka) obznanili i obogatili svoj duhovni život po predavanju „Čovjekoljublje oca Antića” čijem uzvišenju nisu dorasle nijedne ljudske riječi

No, dodajmo, svi okupljeni franjevci biju-
hu i obradovani što im je Vicepostulatura
poklonila novu knjigu o Sluzi Božjem pod
nazivom „ČOVJEK DOBROTE”, a veći je
broj tu knjigu nabavio i za vjernike na svojim
misijama u Münchenu, Frankfurtu, Stutt-
gartu, Ludwigsburgu, Waiblingenu, Mainzu,
Esslingenu, Freisingu, Ebersbergu, Berlinu...

Ipak, pri rastanku svatko je od njih
osjetio gorku mučninu tuđine, ali ne zbog

bratskog sastanka, zajedništva i razgovora,
a niti zbog teme.

A i radost da su se našli kao braća skupa
sa slugom Božnjim o. Antićem koji će im po
tom sastanku biti veći poticaj na duhovnom i
karitativnom djelovanju za potrebe porušene,
popaljene i ranjene Domovine, kao i Bosne i
Hercegovine.

Sudionik

U misiji Luhwinja: „Činimo što možemo...”

Naš misionar fra Stojan sa svojim nedavnim postulan-
tim, a sada već franjevačkim novacima, u Nyatendde
(BUKAVU)

Za proslavu 100. obljetnice Antićeva
rođenja, a u prigodi održavanja Znanstveno-
g zbora „Antićeva baština u duhovnoj
obnovi Hrvatske”, od 3. do 6. lipnja u
Splitu, prispio je i naš hrvatski franjevac
misionar iz misije BUKAVU (Zaire) brat fra
Stojan Damjanović, magistar i član ekipe
odgojitelja crnačkih franjevačkih zvanja i
gvardijan samostana u Nyatendeu, bisku-
pija Bukavu. Tom prigodom poklonio je
Vicepostulaturi dva umjetnička djela (sliku
na platnu i reljef na bakru sluge Božjega
o. Ante Antića) što su izradili dvojica ug-
lednih umjetnika Munenge i Dady, a oba

djela bila su izložena na bini u vrijeme
znanstvenog simpozija u gradu pod Mar-
janom.

*Tom prigodom nam je brat fra Stojan,
između ostalog, rekao ove riječi: „Sve
činimo što možemo i u Africi na glasu
svetosti Sluge Božjega, kao i za uspjeh
kauze da ga Crkva što prije proglaši
blaženim i svetim za cijeli svijet, jer je o.
Ante Antić živio puninu svetosti u naše
ovo strašno vrijeme. Što činimo na evan-
gelizaciji afričkog naroda, to je prvo, jer
smo zato pošli u misije središnje Afrike. A
što činimo i na glasu naše hrvatske sve-
tosti da i po tome naša crnačka braća
spoznaju naš hrvatski katolicizam, to ne
govore najviše ove darovane umjetničke
slike Sluge Božjega o. Antića, koliko govo-
re sličice o. Antića u crnačkim kolibama gdje
se mnogi crnci mole za Antićevu beatifi-
kaciju i kanonizaciju, časteći i slaveći Slugi
Božjega, a tako se njegovim zagовором
učvršćuju u sv. vjeri.*

*Mi se ovdje u Hrvatskoj danas želimo
hvalisati pred Europom kao predzidje krš-
ćanstva, katolicizma, a što činimo da bu-
demo sveti ili da nam naši sveti kandidati,
kao što su o. Antić, kardinal Stepinac, fra
Vendelin Vošnjak ili Petar Barbarić, te dr.
Ivan Merz, fra Gerard Stantić ili č. majka
Marija Petković ili Drinske mučenice (kćeri
Božje Ljubavi) koje su u Goraždu (Bosna)
dale svoje živote za obranu zavjeta čisto-
će, što prije budu na oltarima Crkve i*

Ovakav ples nije rijetkost u misiji Luhwinja; on ostaje značaj i u kristijaniziranoj sredini kod crnačkih plemena kojima evangelizacija ne uništava načine i običaje naravne radosti i njihova života.

Na ovom umjetničkom djelu lika o. Antića (izrađenom na bakrenoj ploči) od majstora Munenge osjeća se i crnački genij iz Nyatende

postanu najljepši uzori sv. vjere i pripadnosti našega naroda Isusu Kristu?

Ako ne budemo imali više proglašenih svetaca i blaženika (kao što su sv. Nikola Tavelić, sv. Leopold Mandić, bl. Augustin Kažotić, bl. Marko Križevčanin...) ne opitujuemo Crkvu ni druge narode koji daleko više od nas Hrvata štiju i slave svoje svece i kandidate za svetost Crkve. Na veće i usrdnije molitve, kao i štovanje svetaca i svetih kandidata (slugu Božjih) vjernici dobivaju milosti koje po njihovu zagovoru prose i bivaju time obradovani i značajniji narodi pred Crkvom i svijetom. Sveci su za nas darovi Božji i miljenici ljudi.

Mi na tom glasu o svetosti Sluge Božjega u misiji Luhwinja i Nyatende činimo što možemo. A ja, kao i ostala braća naše franjevačke provincije iz Splita: fra Božo Curčija, fra Ante Vukušić, fra Ilija Barišić i donedavno fra Drago Gverić, koji je zbog zdravstvenih razloga prešao za misionara u Jose C. PAZF. N.G.S.M. (Argentina), činimo što možemo. Doista mnogi obraćenici koji su postali kršćanima mole se sluzi Božjemu ocu Antiću i njegovim zagovorom postaju bolji, zrelij i radosniji ljudi i katolici. O. Antić je Božji dar misiji."

Našem misionaru i bratu fra Stojanu, kao i ostalim misionarima, Vicepostulatura zahvaljuje uz sitni simbolički prilog za skromnu pomoć, kakvu može Vicepostulatura pružiti svojim oskudijevanjem zbog mnogih troškova. No, od te pomoći fra Stojanu daleko draže bijahu sličice Sluge Božjega, magneti, kao i prospekti na ta-

lijanskom jeziku, čime će obdariti svoju subraću i postulante, kao i brojne vjernike koji životom žele širiti evandelje Božje. Neka im u tome o. Antić postane putokaz, uzor i primjer, a i veliki i moćni zagovornik u radu na evangelizaciji Afrike.

VAT

Brat fra Stojan s malim crnčićima vježba glazbu najsvježijih tonova koji su prepuni priča, misli i snova kod crnačkih plemena

— „Antićevi dani” u domovini

FRA ANTE ANTIĆ „MIMOŠAO” NEKE U OTOKU

Isti crkveni i župni dvori u Otku (kod Sinja), koji su procijetali na živoj vjeri drevnih Otočana kao i na ras-cvjetanim duhovnim pozivima brojnih redovničkih i svećeničkih zvanja, bijahu mjesto tihoga glasa i srca o svetosti služe Božjega o. Antića

Na ovim danima trodnevlja, a predvodio ih je o. vicepostulator fra Vladimir Tadić, uz propovijedi vjernici su opravdano i jedno-dušno bili obradovani uzornim likom o. Antića koji je kroz cijeli svoj život sjao dobrotom, ljubavlju i pobožnošću prema nebeskoj Majci koju je uvijek štovao i ljubio kao pravo Marijino dijete i njezin štovatelj. No, ne življenje po vjeri s Bogom i ne prakticirati u životu i obitelji pravu kršćansku ljubav i odanost prema Božjoj Majci po osobnoj i privatnoj molitvi, čega su posebno svjesni vrijedni župnik o. fra Eugen Poljak kao i njegov mlađi kapelan, značilo bi izdajstvo vjere i vlastitog čovještva, čega se je i u ovoj župi bojati, iako je do danas najplodnija po redovničkim i svećeničkim zvanjima.

Zaista je o. župnik fra Eugen s trodnevnicom kao „Antićevim danima” želio najbolji i najsrcejniji potez za dobro cijele župe Otok—Udovičići, za dobro vjerskog i obiteljskog života, ali ipak se je kroz ta tri dana vidno osjećalo da Otok nije više onaj Otok koji je donedavno bio. Vjerojatno da ni praksa vjerničkoga, obiteljskog i molitvenog života u Otku nije više što bijaše jučer, a o tom sigurno govori rijetkost zajedničke obiteljske molitve koja je sigurno i u onim kućama kojima je molitva bila dokaz čvrste tradicije, vjere i najplemenitijih vrijednosti u sretnom životu. Naravno je zaključiti da se je ta stvarnost osjetila i kod vjerničkog posjeta i

odaziva na „Antićeve dane”, pa je Antićeva svetačka osoba „mimošla” i neke u navodnicima „dobre” vjernike Otoka koji još stoje na glasu dobrih vjernika. Tako se po „Antićevim danima” u župi Otok dogodilo puno, a ustvari se nije ništa dogodilo, osim što je na sv. ispojed pristupilo nekoliko stotina najmladih i najstarijih vjernika koji su djelomično upoznati s dobrim i poniznim Slugom Božjim, a veoma mali dio ih je za bolje upoznavanje njegovog lika uzelo knjigu „Tješitelj čudotvorni”.

I u župi Otok (kod Sinja) održani su od 11. do 13. veljače o.g. „Antićevi dani” kao trodnevica vanjskoj proslavi Majke Božje Lurdske, na kojima je uz svjetli lik Bezgrešne Djevice iz Lurda stajao uzorni, pobožni i sveti lik dobrega oca Antića koji bijaše kroz cijeli život žarki njezin štovatelj i pravo dijete nebeske Majke koja se je 11. veljače 1858. prvi put ukazala siromašnoj djevojčici Bernardici Soubirous kao jedino Bezgrešno Zacheće u ljudskome rodu, a to je Majka Božja potvrdila u Lurdu po svojim mnogim čudesima, znakovima i ozdravljenjima.

Eto, prava obnova duhovnog života već se nazire koja bi se po liku i primjeru fra Ante Antića mogla započeti. To je Otku danas otvoreno i nužno pitanje kada se i u toj župi najvrednije duhovne vrednote kod jednog dijela obitelji ljujaju i ruše.

Mnogo toga će se dati popraviti, kada se sluga Božji o. Antić zdušno prihvati po svetosti i ljepoti duhovnog života koji se živi u Bogu.

Istinski je to, ali doživljaj vrijedan svake pažnje.

Sudionik

ODUŠEVLJENJE U TRILJSKOJ CRKVI I ŽUPI

Župa Trilj, smještena s lijeve i desne strane rijeke Cetine, gdje prestaje sinjsko—cetinjsko polje, a od drugog svjetskog rata poznata po svojim izuzetnim pastoralnim župnicima koji su vršili i dekanatsku službu, s pravom prednjači i dići se najvećim brojem svećeničkih zvanja kao i brojem svećeničkog podmlatka koji je danas u sjemeništu ili na studiju bogoslovije. Danas se iz triljske župe školuje preko dvadeset sjemeništaraca i bogoslova, a to je znak da je vjerski život u župi dinamičan, vedar i pun mladosti, kako se i sam pokazao „Antićev dan“ koji je s oduševljenjem proslavljen u nedjelju 14. veljače.

Crkva prije podne te zimske i promrzle nedjelje na sve tri sv. mise (za djecu, za mlađe i župna) bijaše kao puna i prebogata

proletarna košnica (djece, mlađih i odraslih) vjernika koji u svojoj župi žele sve veće plodove vjere i pravog kršćanskog života. Bijaše i onih — naravno — koji su s ulaznih vrata ili ispred njih, jer ne mogahu ući u crkvu, slavili sv. misu pobožno i slušali s velikom pažnjom propovijed o Božjoj riječi.

Velečasni župnik i dekan don Mirko Skejić i njegov kapelan don Mirko, puni pastoralnog smisla, žara i ljubavi, nisu sakrili radost za taj „Antićev dan“ i što njihovi vjernici s njima obojicom imaju priliku nešto više dozнатi o suvremenoj hrvatskoj svetosti po herojskim kršćanskim krepostima sluge Božjega o. fra Ante Antića. Obojica su na početku sv. mise izrazili svoje osobno oduševljenje zbog „Antićeva dana“ za župu, ističući i radost svih vjernika što će se moći upoznati sa svetošću o. Antića koji je, kako u pozdravima rekoše, jedan od prvih hrvatskih kandidata za proglašenje blaženim i svetim za cijelu Crkvu. No, ni o. vicepostulator, koji je predvodio u koncelebraciji sve tri sv. mise i održao propovijedi, nije zaboravio na takav njihov izuzetni i radosni duhovni prijem, pozdrav i vjernički ambijent; potekla je i nje-mu s usana i iz srca iskrena zahvalnica župniku, kapelaru i svim vjernicima kod sve tri svete mise.

„Antićev dan“ se u Trilju, dakle, ukazao da kod revnih svećenika i dobrih vjernika ima uvijek opravdanog razloga za glas o svetosti oca Antića i da se s pravom Crkva u Hrvata raduje otvorenoj Antićevoj kauzi (crkvenom

Kao radosni zuj pčelinji na rascvjetalom stablu, takva je sreća mlađe vjere na svakoj sv. misi u Trilju po zdravoj cvjetnoj i živoj Božjoj riječi veleč. dekana—župnika i kapelana, koji su gotovo propjevali u pozdravnim i zahvalnim riječima o svetosti života sluge Božjeg o. Antića

postupku) da se Sluga Božji što prije proglaši blaženim i svetim. A sluga Božji o. Antić, kao izrazito veliko ime za cijelu Crkvu k slavi oltara, na taj način postat će i našemu hrvatskom katoličkom narodu sve prisutniji za što istinski i bolji suživot s Božjim životom, čega su mnogi suvremenici potrebni i željni.

I po sličicama i prospektima ušao je o. Ante Antić u mnoge obitelji Trilja, Košuta i Vedorina, svima kojima je njihova župna crkva svake nedjelje radost, život i pjesma, a više od 120 vjernika je uzelo knjigu „Tješitelj čudotvorni“ koja je našla kod mlađih i starijih vjernika pravo mjesto u župi. O. vicepostulator, dakako, ostaje svima zahvalan na nezaboravnim tim „Antićevim danom“ u Trilju. Očitovalo se je da Triljani imaju ne

samo samosvjestan svoj vjernički i katolički identitet već i živi, jedinstveni i dostojni osjećaj za svoju vjeru i Crkvu. Kao da su svi izgrađeni i svjesni vjernici, puni srca i duše za Božju stvar.

Možda ih je upravo takva vjera uz njihovu živu molitvu posebno pomogla i sačuvala da brana „Peruča“ nije u jedan tren bila sva minirana od četničkog eksploziva, što bi prouzročilo kataklizmu da sav Trilj bude izbrisani s lica hrvatske zemlje.

Naša Vicepostulatura ih sve stavlja u vjerne štovatelje Sluge Božjega i za njih se kod njegova groba moli, posebno i za nova svećenička i redovnička zvanja iz župe.

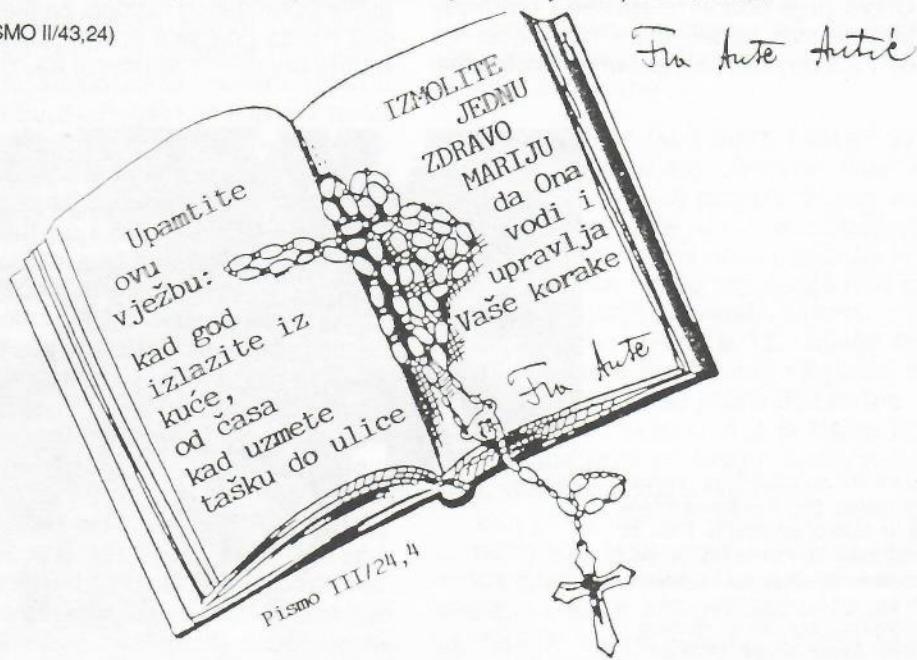
O. Vicepostulator

ZA MJESEC LISTOPAD

Počeli smo lijepi i divni mjesec posvećen našoj nebeskoj Kraljici. Sveti budite, da Joj budete slični i da se Marija u Vama, po Vama proslavi. Sveti budite i neka se Marija u Vama i po Vama odrazuje, pokazuje svagdje gdje vas zove dužnost i sveta volja Božja! Sveti budite, jer ako to ne postanete, niste ispunili svoju temeljnu dužnost!

Vi vrlo dobro znate što Vam je činiti da postanete sveti: vršite sv. Pravila iz ljubavi i kao svetu volju Božju. To je najprvo i najglavnije. Da savjesno i sveto izvršite svako sveto pravilo, najviše će vam pomoći ljubav prema križu.

(PISMO II/43,24)

O. fra Vladimir Tadić
(1. III. 1993.)

ANTIĆEVA GODINA I MI

Duhovna braća i sestre u Isusu Kristu, dragi štovatelji sluge Božjega oca Ante Antića!

Večeras, u prvom čitanju, čuli smo Božju riječ: *Sveti budite, jer sam svet ja*. Tako nas pozdravi i pozva Gospodin Bog naš. Eto, zbog toga divnog poziva, koji je u svojem životu cijelim svojim bićem i djelovanjem uzljebio i ostvario sluga Božji otac Ante Antić, mi se evo sastasmo na ovaj prvi dan trodnevnice za komemoraciju — spomen — blažene i svete smrti sluge Božjega oca Ante Antića. Ujedno je ovaj skup i na početku svete korizme kada Crkva želi da njezina prava djeca podignu svoje glave, svoje oči i svoja srca prema Kristovu spasiteljskom križu, prema Božjem milosrđu, po čemu je sluga Božji otac Ante Antić ostvario svoj kreposni i sveti život; u Božjem milosrđu i u Božjoj ljubavi. Zato ovih večeri za „Antićevo '93.“ trebamo spoznati da ono po čemu čovječanstvo može živjeti, po čemu čovjek može biti sretan jest upravo veliko Božje milosrde.

Premda smo svi još okupirani, još nad cijelom našom Hrvatskom visi Damoklov mač po ratnim teškoćama, Hrvatska nam je u požaru, a godina u kojoj smo do mjesec dana ulazi upravo u 100. obljetnicu rođenja sluge Božjega oca Ante Antića. Zbog ovih teških naših ratnih stradanja, patnja, krvoprolića i smrti nastojmo kod sebe s cijelom Crkvom probuditi vjeru i nadu u veliko Božje milosrđe, u vjeru i nadu prema neizmjernoj Božjoj ljubavi prema grešnicima. To je ono što nam je najpotrebnije danas; što je posebno spoznao sluga Božji o. Ante Antić kome je bilo Božje milosrđe veliko, a mi svi zajedno na to milosrđe jako slabo mislimo, posebno u ovim teškoćama rata, ali Božje milosrđe prema grešnicima je neizmjerno.

Veličina je Božja, draga braća i sestre, kako nam svjedoči sveta povijest objave, u njegovu milosrđu prema ljudima, kome je vrhunac, također prema svetoj povijesti, ispunjen u Isusu Kristu koji je pokazao kako Bog

O. Vicepostulator je progovorio kako je već počela duhovna obnova po primjelu i zagovoru o. Antića

Ijubi čovjeka i sav ovaj svijet; kako Bog ljubi grešnika, jer je pun milosrđa, pun praštanja, a to je dobro shvaćao i razumio sluga Božji otac Ante Antić, pa zato se je sav predao Božjem milosrđu i Božjoj ljubavi i Božjem praštanju.

Mi nastojimo ovih večeri trodnevnice spoznati tu istinu da bismo tako i mi razumjeli, posebno kada nas muče ovakve teške ratne muke i boli, naši problemi, i ne samo zbog ovoga teškoga rata, nego i osobnih naših ljudskih svagdanjih briga i jada. Trebamo se staviti i mi u prisutnost Božju i u Božje veliko milosrde.

Sluga Božji o. Ante Antić, koji nas ovdje počesto okuplja, svakog prvog četvrtka u mjesecu pa gotovo i svakog dana kao svoje štovatelje oko svoga groba, i to u Kristovo ime, uspio je kroz cijeli život razumjeti da je Bog velik u praštanju, u milosrđu, u svojoj dobroti, u svojoj ljubavi. Milosrde Božje temeljni je dokaz božanske ljubavi i božanske moći prema nama grešnicima. Pa kažem, kad nas sve ovo zbog rata muči, kad sve tako strašno boli, kad gledamo kako nam sve strada, kad vidimo i čini nam se da nema svršetka ovom zlokobnom ratu, nastojmo, kažem, probudimo se i potražimo što veću vjeru, nadu i ljubav u Božje milosrđe.

Sluga Božji o. Ante Antić, gledajući našim ljudskim očima, sigurno je imao poteškoća, ali njegove su poteškoće nadvladane Božjim milosrđem, jer mu je milosrđe Božje uvijek bilo nazočno, prisutno, u njegovu životu i cijelom njegovu djelovanju. Zato i mi, svjesni

ovih ratnih godina, ovih kobnih stradanja kada ne vidimo posebno izlaz, kada se i sami pitamo: „*Tā, dokle će ići ovo zlo i dokad će se ono širiti?*”, nemojmo samo tugovati. Recimo puni vjere sa svetim psalmistom riječi koje su svakoga dana bile i na usnama služe Božjega o. Antića: „*Ako ne bude milosrđa Tvoga, Gospodine, tko će opstati?*” Tko će opstati u ovakvom svijetu, u ovakvom zlobnom naraštaju ako ne bude, Gospodine Bože, milosrđa Tvojega nad nama? Ako se budeš, Gospodine, spominjao samo naših grejha, našega rata, naše zloće, svi ćemo nestati i izginuti, i to ne samo za zemlju, nego i za sretnu vječnost.

U životu oca Antića čitamo kako je on sav svoj život i djelovanje stavljao u Božje milosrđe, u Božju volju i ruke Božje. Zato se o njemu mnogo piše, čita i govori da je puno ispovijedao. Svakoga dana je ispovijedao po više sati, nekad i do 15 sati, a i puno je molio. Svakoga dana molio je i kad je s ljudima razgovarao, i kad je sâm bio u svojoj sobi ili sâm ovdje u ovoj crkvi ili sâm u samostanskoj kapeli majke Božje Lurdske. Kaže se da je sâm i puno pokoru činio. A zašto? Zato da milosrde Božje posjeti, obasja, obdari, ozdravi, izlijeci, povrati k vjeri i Bogu sve one ljude koji su k njemu dolazili, koji su njegovu utjehu i pomoć tražili. Antić je sav sve svoje snage i moći uprisutnjivao u milosrđe Božje. On će svoj život proživjeti upravo na milosti i u stvarnom milosrđu Božjem; postat će ljudima pravo Božje čudo pa će ga upravo stoga mnogi silno tražiti, k njemu će dolaziti za Božje milosti i Božju pomoć po njegovu zagovoru; po njegovoj skrbi, brizi, molitvama, ljubavi za potrebe bližnjega. Otac Antić je sve računao s Božjim milosrdem i dobrotom. Dolazi mu ona majka, sva skršena od boli, jada i muka jer joj je teško obolila njezina kćerka, koja u plaču kleca pred njega i ne može se od plača zaustaviti. Otac Antić, da joj pomogne, da je utješi i da joj plač zaustavi, govori joj: „*Kćerce, ne placi! Bog sve može, Bog sve može!*” On je uvijek i potpuno računao s Bogom, s Božjim milosrdem, ljubavlju i dobrotom. Pa joj svojim rijećima ulijeva vjeru i nadu u ozdravljenje, čudesno ozdravljenje teško bolesne kćeri koje se je, po njegovim molitvama i Božjim milosrdem, kako svjedočanstvo tvrdi, i brzo ostvarilo.

Sestre i braća, rekoh na početku, u teškim smo vremenima i teškim problemima; u

teškoćama smo siromaštva i bijede. Ali ne mojmo izgubiti kod ovog rata — u ovoj ANTIĆEVOJ GODINI — iz vida ono što nas je učio otac Antić: „*Ne bojte se, Bog sve može!*” Bit će mnogo ovakvih slučajeva kod oca Ante Antića koje će on čvrstom molitvom, ufanjem i ljubavlju čudesno rješavati brojnim dušama. Pa su ljudi radi toga po njemu i kod njega doživljavali Božju blizinu, Božji zahvat i Božju ljubav i milosrde, svjesni da je o. Antić živi primjer Božje nazočnosti i dobrote, koje je životom i svetošću jasno ljudima obznanjivao.

Jedan sveučilišni profesor, koji je ocu Antiću znao dolaziti u tjednu po dva i tri puta, ovako zapisa i reče: „*Svaki put kad sam došao, a mislim da su to i ostali ljudi doživljavali dolazeći u sobu kod siromašnog redovnika-svećenika, da je svatko doživljavao kod o. Antića jedno nadzemaljsko smirenje i uz njega se osjećao u živoj Božjoj blizini, u Božjoj nazočnosti. On vas je duhom, željom i srcem vodio k velikom Božjem milosrđu i Božjem predanju.*” Tako kaže poznati i cijenjeni profesor s našega Zagrebačkog sveučilišta.

Pitate se, možda, dragi vjernici, odakle je to otac Ante Antić mogao? Kako mu je to uspjevalo? Što se je u njegovoj duši zbivalo? Što je on sam sve morao nadvladati u samome sebi i u svome životu da je Bog ovako djelovao preko njega i njegova života na mnoge ljude? Samo je jedan odgovor, koji Bog može sam kazati, jer On je bio sâm i sav stvarnost Antićeva života, djelovanja i njegova rada. Kolikima će otac Ante Antić reći svakoga dana one riječi: „*Ne boj se, Bog je s tobom! Budi miran, ne misli više na prošle grijehu i svoj grešni život. Idi i živjet ćeš!*” Po stotine puta Antić je izgovarao svakoga dana te riječi, jer je sam živio veliko milosrđe Božje i nastojao je Božje milosrđe očitovati i prenijeti svakom bratu čovjeku, posebno potrebnom i u nevolji.

No, Antić djeluje i poslije svete smrti i danas iz svoga groba. Iz ovog groba, koji je tu u našoj crkvi Majke Božje Lurdske. Danas preko tolikih molitava koje mu ljudi prinose svakoga dana. Nedavno, prije pet-šest dana, dolazi jedan dopis — pismo — na Vicepostulaturu od jedne ucviljene majke kojoj je sin bio hosovac. Nakon vojske u HOS-u prešao je u HVO, a iza toga, vjerojatno je on doživljavao nešto teškoga u svojoj psihi — duši. Majka o tome nije znala ništa. Samo,

kad se vratio iz vojske, vidjela je i zapažala je da to nije više onaj njezin dobar sin, ono dobro dijete. Mladić, ogorčen ratom, možda čak i opterećen nekim teškim psihičkim stresom u krvavom ratu, više nije želio čuti ni za Boga ni za majku, ni za oca, ni za vjeru, ni za Crkvu. Majka piše *kao da je sin podivljao*. Sve je jedna počela svojom ljubavlju, nekako, okretati ga na dobro, koje mu je željela svim svojim majčinskim srcem. No, dakako, izgubila je svaku nadu da mu može sama bilo što pomoći da joj se sin povrati na pravi život. U takvom stanju uzima sličicu sluge Božjega oca Ante Antića i započe moliti molitvu (devetnicu) na čast Sluge Božjega. Za potpuno obraćenje i ozdravljenje svoga sina (kad je devetnicu izmolila) sva radosna zahvaljuje i piše nam da joj je Sluga Božji isprosio Božju milost, sin je odjednom postao ponovno Božje dijete, povratio se k vjeri i svetim sakramentima, postao zdrav i sasvim dobar kao i prije, a majka radosno zahvaljuje zagovoru o. Antića. Sličnih slučajeva i uslišanja, pa i većih, ima mnogo i zbivaju se po zagovoru dobroga oca Antića.

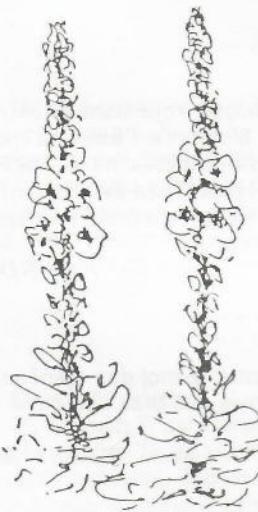
Vi ste jučer imali priliku pročitati onaj članak u Večernjaku: „*Fratar čudotvorac*.” Nikada naše novine — nijedne — nemaju

moći pisati onako kako jest i kako se treba pisati istina o svetosti života jednoga duhovnog velikana kakav bijaše Sluga Božji; onako kako je Antić surađivao s Bogom za dobro ljudi. U tim novinskim člancima nedostaju kategorije, izričaji i pojmovi svetosti — koja uvijek pjeva, zvoni i brije o ljepoti svetoga života. No, da bismo mi vjernici upoznali dobro slugu Božjega o. Antu Antića, kako i zašto je tako sveto živio na zemlji, objavljena je najnovija knjižica „*Čovjek dobrote*” s njegovim rukopisom iz godine 1932/33, gdje može svatko uočiti Antićevo potpuno predanje Bogu i predanje čovjeku. Tu vam knjižicu „*Čovjek dobrote*” preporučujemo. U njoj ćemo naći put k savršenosti i svome životu s Bogom.

Nastojmo, eto, oca Antu Antića — u njegovoj godini, 100. obljetnici njegova rođenja — bolje upoznati, bilo po glasilu „*Dobri otac Antić*”, bilo po knjigama o njemu napisanima.

On je živio ispunjen Bogom za dobro, spas i radost života kod svakog čovjeka. „*Antićeve godine* ili 100. obljetnica njegova rođenja” neka bude i za nas godina milosti i milosrđa Božjega prema nama i neka nam postane jasno svjetlo u našem vjerskom — kršćanskom životu. Amen.

Moja Molitva dobrogo Oca
Antića

Molim po zagovoru dobrog Oca Antića na mir u nesvoj domovini. I molim te za moju mamu i za mog tetu koja imaju teškoće, moja dva bratice brata. I još više te molim da imadem snage da postam u svećenički red. Zahvaljujem Bogu i Majki Božjoj po Ocu Antiću za moju sestru Kristinu koja nam je donela punu radosti sa našim obitelj. Sveti Če Antićev zahvaljujem ti za sve što si mi darovao.

Dragan
Dramac

USLIŠANJA - ZAHVALNICE - PREPORUKE

Zahvaljujem Presvetom Trojstvu, Blaženoj Djevici Mariji i ocu Anti Antiću za sva dobročinstva koja sam dobila od njega. Bila sam bolesna 7 mjeseci. Molila sam devetnice ocu Anti Antiću i on mi je pomogao u mojoj bolesti zagovarajući me kod Isusa koji čini čudesa. Preporučujem se i nadalje u njegov zagovor, a molim svaki dan da ga dragi Bog stavi na čast oltara.

J. Latin, Vodice

Dobri oče Antiću!

Zahvaljujem Ti za ozdravljenje od bolesti s izrazitim oticanjem nogu – bez ikakvih lijekova. Liječnica sam, te su mi ozbiljni uzroci takvih simptoma poznati. Hvala Ti i za brojne druge milosti primljene po Tvojem zagovoru.

Zahvalna dr. V.S.F.

Dragi i mili oče Antiću, hvala Ti za svu ljubav, nadahnuće i veselje koje posjedujem. Jako sam radosna da sam sada ovdje. Molim te za zdravlje mogu tate i njegovo obraćenje te spas duše. Molim te za zdravlje moje mame, sestre i mene. Uvijek ti odana i zahvalna

Aleksandra

Dobri oče Ante Antiću, zagovaraj naš hrvatski narod, a cijeli svijet da zavlada mir i blagostanje na zemlji. Oče Ante, molim te zagovaraj sve moje da se svi ljubimo i volimo Isusovom ljubavlju i da budemo uvijek veseli i radosni u Kristu.

Marija G.

Dobri oče Antiću, izmoli nam mir u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini. Sačuvaj Hrvate gdje god se nalaze i čuvaj našu vjeru u Boga.

s. Andjela B.

Dobri Oče! Obvezujem se da će prestatи piti alkohol u kući. Molim te pomoći i moli Boga za tu milost. Molim te, jer samo se u tebe uzdam da ćeš mi isprositi zdravlje kod nebeskog Oca.

Zahvalna D.K.

Sveti Slugo Božji!

Po tvome zagovoru ojačaj sve nas itinerante koji smo krenuli u novu evangelizaciju. Daj Europi novi duh, novoga svetog Franju. Daj svim svećenicima srce otvoreno ovome Putu za kojeg i mi ovih dana svjedočimo u Zagrebu.

Joško, Split
Toni, Malezija

Dragi slugo Božji, oče Ante! Preporučujem Ti svoje troje djece koja su tu na školovanje donijela i cijelu našu obitelj te molim za naš duhovni uzrast u Gospodinu. Izmoli nam od Gospodina mir za cijelu domovinu i za nas Hrvate u dijaspori (Subotica). Zaštiti i nas Hrvate – Bunjevce u Bačkoj koja je prvi put odcijepljena granicom od „Lijepa naše“ domovine Hrvatske. Daj nam snage i izmoli mudrost cijelom rukovodstvu DSHV te nas zaštiti od četničkih prijetnji i izgona.

T. i C. Subotica

Dobri oče Antiću, pomozi nam u našem daljem životu da pošteno odgajamo svoju djecu, da nam Bog pozivi naše roditelje i da dođe do mira u našoj dragoj domovini.

Darko

Dobri oče Antiću!

Hvala Ti za sve milosti koje sam doživjela preko Tvoj zagovora. Molim Te i dalje za moje zdravlje i blagoslov svih članova naše obitelji. Tvoja je pomoć velika. Hvala Ti za sve. Molim Te posebno za diplomske ispite, i za brata i nevestu u Beogradu. Moli da se vrati.

S.D.B.

Dragi oče Antiću, sutra je moj dan vjenčanja. Molio bih te da blagosloviš naš brak i da moliš za nas. S poštovanjem

Neven i Tanja

Dragi oče Antiću, molim Te danas posebno u tvojoj sobi da budem ono što Bog od mene traži u ovom vremenu, da pripadam sva Isusu. Molim Te

za pomoć u studiju. Molim Te zagovaraj naš hrvatski narod da se ostavi psovke i da pripada sav Bogu, a tako obraćen da doživi milosrđe Božje kako bi što prije došao mir na našu dragu Hrvatsku. Preporučujem Tvome zagovoru svoje sestre i njihove obitelji.

S. Magna B.

Budi nam u pomoći da ne izgubimo Kraljevstvo nebesko! Moli za nas i za našu Mladost! Hvala Ti!

Irena B.

Dobri oče Antiću, hvala Ti što me čuvaš „od utrobe majke moje“. Hvala Ti na Tvojem blagoslovu. Hvala Ti što se moliš za mene i što mi pomažeš po dobroti drugih ljudi. Hvala Ti i za moje sestre i za meni najmiliju sestruru. Neka Gospodin bude i njen zaštitnik! Podaj joj milosti, molim Te, kao što ih daješ i meni. Budi, oče Ante, uz moga oca, majku i sve moje iz obitelji.

S.M.

Dragi Oče Antiću! Sigurno nije slučajnost da se nalazim u sobi u kojoj si Ti živio i ispovijedao. Zato Te molim da me naučiš iskreno i pošteno se isповједiti, a isto tako razlikovati u svakodnevnom životu što je grijeh a što nije. Molim Te za sebe, za moj rast u vjeri i u povjerenju u Boga, da cijeli dan budem svjestan Božje prisutnosti u mome životu, da zauvijek shvatim da je moje dijete Božji stvor darovan meni na brigu i da nikad ne zaboravim da Bog ima svoje planove s njim koji se vrlo često razlikuju od mojih želja. Molim Te, moli za mene da prihvatom moj i njezin život kao dar iz Božjih ruku. Hvala Ti na Tvojoj subraći i njihovoj brizi za mene.

Miljenka V.

Zahvalna M. Andelina

Dobri oče Ante, izmoli milost primanja svetih sakramenata moje snahe i moga sina.

Zahvalna majka

Dobri oče Ante, molim Te da po Tvojem zagonovu moja K. dobije milost obraćenja i kajanja za grijehu kako bi nakon 30 godina braka išla na sv. ispunjaj. To te najljubaznije moli Tvoja

M

Uvijek Te ovdje u sobici nađem, ponovno bliza svim našim problemima. Sjeti se svog obećanja da ćeš uvijek bdjeti nad nama, pomagati nam i moliti za nas. Hvala Ti

Tvoja sestra i brat N.V.H.

Hvala Ti, dobri oče Ante Antiću što mi obraćaš obitelj i moj sin počeo govoriti sa mnom.

Majka

Dobri oče Antiću, vapijem iz dna moje grešničke duše da mi udijeliš snagu i volju po kojoj ću uspjeti prebroditi sve ove nedaće koje me snađuš. Molim te stoga da budeš sa mnom u ovim najtežim trenucima moga života. Uvijek Ti odani

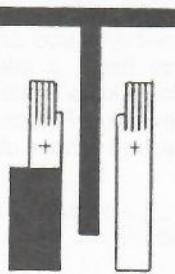
Romano

NAŠI POKOJNICI

Pred nama su pošli u vječnost
štovatelji o. Antića:

S. Matejka Selina* – Donja Dubrava – Đakovo
Mo. Mario Nardelli* – Zagreb – Dubrovnik
S. Mira Rašić – Zagreb
Zora Blašković – Rijeka
Mira Buble – Split
Anda Madunić – Cista Provo
Tomica Poljak – Glavice (k. Sinja)
Marija Samodol – Miljevci – Drinovci

GOSPODINE,
UDIJELI IM
POKOJ VJEČNI

Dujo Poljak – Glavice (k. Sinja)
Mara Livaja-Radman – Grab (k. Sinja)
Mate Grbavac – Proložac
Antica S. Elizabeta Lipovac* – Zagreb

* U novom broju glasila kratka biografija

LJUBAV PREMA MARIJI

*Volim, ljubim moju nebesku Majku onako
kako je ljubi, voli, poštuje, hoće Isus. Molim
i hoću sve raditi s Marijom, u Mariji, za
Mariju i po Mariji. Želim i htio bih, da je
svatko ljubi, voli, nasljeđuje a najviše mi
svećenici, redovnici, sve časne sestre i svi
kršćani, jer je mi pravo jedino poznajemo.*

*Želio bih, da se svi natječemo u hvala-
ma, slavama, proslavama, revnošću za uz-
veličavanje i nasljedovanje naše nebeske
Kraljice i Majke.*

(PISMO II/6.3)

Fra Ante Antić

MIODARI U FON ZA VICEPOSTULATURU I TROŠKOVE BEATIFIKACIJE

Ante Berket – Kaštel Kambelovac (20.000); J. Topić – Šibenik (20.000); Vinka Ribičić – Brela (10.000); Marica Turina – Makarska (1.500); o. fra Milan Mikulić – Portland – USA (850 DEM); o. fra Angelo Stellini, prov. franj. provincije Toscane – Firenze (400.000 lira); Slavica Veža – Gradac n/m (150.000); Miljenka Damić – Metković (10.000); Anka Bogdanović – Komiza (2.000); Jelica Latin – Vodice (10.000); Lucija Petrov – Metković (50.000); Ana Kopun – Bjelovar (4.000); Katica Šlogar – Zagreb (10.000); Marija Račić – Split (1.000); Ivanka Tadin – Kaštel Kambelovac (20.000); Vladimir Mataušić – Zagreb (300 DEM); Danica Radić – Split (20.000); Mery Filipeti – Makarska (90.000); Mira Mandić – Zagreb (2.000); Marija Majurac – Đakovo (5.000); Marin Vidošević – Šibenik (7.000); Stefica Stanisić – Vinkovci (5.000); Ana Jukić – Split (50 DEM); Sestre Bazilijanke – Zagreb (5.000); s. Gracija Sainčević – Holzkirchen (20 DEM); Milka Uravić – Rijeka (500); Sestre Benediktanke – Hvar (20 DEM); Marija Bota (3.000); Marija Kovačević – Kijevo (2.000); Zora Blašković – Rijeka (3.000); Mira Jakobović (5.000); Katica Mesić – Zagreb (1.000); Anka Tomjanović – Zagreb (4.000); Zorica Rašan – Zagreb (6.000); Radmila Vrcić – Imotski (5.000); Slavica Pogačić – Zagreb (5.000); Zora Sandrin – Zagreb (2.000); Katica Gladec – Zagreb (2.000); Marjana Korljan – Gradac n/m (10.000); Amalija Novak – Zagreb (10.000); Mara Ribičić – Dubrovnik (10.000); Olgica Jurić – München (100 DEM); Luca Dramac – München (200 DEM); A. Leovac (100 DEM); Hrvatska kat. misija München (500 DEM); Hrvatska kat. misija Esslingen (400 DEM); Nikola Krajačić – Zagreb (100.000); Ana Gabrić – Metković (100.000); Marija i Slavica B. – Split (100 franaka); Jelka Matijašević/Lincireva – Baška Voda (85.000); Zlata Krstulja – Baška (10.000); Marija Bonefačić – Baška (10.000).

Svim darovateljima Vicepostulatura od srca zahvaljuje

— Iz tiska o ocu Antiću —

„VJESNIK” Franjevačke provincije presvetog Otkupitelja, Split, br. 1/93. posvećuje svoj glavni članak, str. 1. i 2, iz pera provincijala dr. o. fra Pavla Žmire **ANTIĆEVOJ GODINI** pod naslovom „Antićeva baština, izazov i poticaj za duhovnu obnovu” u prigodi 100. obljetnice rođenja Sluge Božjega. U članku je, zapravo, o. provincial želio iznijeti, kako sam piše, „u kratkim crtama svoje razmišljanje o Antićevoj duhovnoj baštini kao izazovu i poticaju za duhovnu obnovu ne samo za Provincijsko bratstvo nego i za cijelu Crkvu u Hrvata, pa i za hrvatski narod u ovom povjesnom vremenu koje proživljavamo”.

„ŽIVA ZAJEDNICA”, Frankfurt, br. 1-2/93, donosi iz pera mons. Živka Kustića prikaz godišnje sjednice suradnika Vicepostulature, kao i o radu u 1992. godini kod postupka za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Antića.

„VJESNIK”, Hrvatski politički dnevnik, od 5. ožujka 1993., str. 5, prenio je službenu vijest HINE pod naslovom „Sveta misa u čast fra Ante Antića”, o proslavi 28. obljetnice Antićeve smrti. Između ostaloga „Vjesnik” je donio i ovo: „Otač Antić je svjedočio poruku Evangelija pomažući ljudima u nevolji i moleći za druge, svjedočeći Krista za kojeg je trpio i u kojem je umro.”

„GLAS KÖNCILA”, br. 11/93. od 14. ožujka, donosi prikaz proslave „Antićeve '93”, pod naslovom: „Sve više milosti po Sluzi Božjem”. U istom prikazu se najviše donose citati iz propovijedi biskupa mons. Marka Culeja koji je uvjerljivim riječima oduševio mnoštvo Antićevih štovatelja kod sv. mise u prigodi 28. obljetnice Antićeve blažene i svete smrti.

„MARIJA”, br. 3/93. objavljuje članak don Luke Depola: „O. Antić u službi karitasa”, o kojоj je temi navedeni autor održao predavanje na ZNANSTVENOM SKUPU O OCU ANTIĆU 1990. pod nazivom: „Karizme, lik i djelo sluge Božjega o. Ante Antića”, a objavljen je i u ZBORNIKU 1991.

„VEČERNJI LIST” (izdanje za južnu Hrvatsku i prvo večernje zagrebačko izdanje), od 16, 17, 18, 22, 23. i 24. ožujka 1993., u feljtonu novinara Josipa Grbelja: „Svetac iz Zatona”, „Stazama nepoznatog”, „Kao blažen u osamnaestoj”, „Pravilo mome životu”, „Takov je bio stric” i „Svetac u sarkofagu”, iznosi se Antićovo djetinjstvo, sjemenište, novicijat, studij na teologiji u Makarskoj, odgojiteljski rad i magistarska služba na formiranju novih svećeničko—redovničkih zvanja, pronicavost njegovih pogleda u čitanju duša, potpuna predanost volji Božjoj, velika služba i karitativna djelatnost prema dušama i potrebnima, i čudotvorna moć njegove molitve za sve one koji ga štuju i mole za svoje duhovne, tjelesne i obiteljske potrebe. Iznijeto je također kako se je Sluga Božji potpuno posvetio Božjoj službi po svim svojim silama duše i tijela u svojoj franjevačkoj duhovnoj zauzetosti, pa je, „sav se predavši Bogu na čast Presvetog Trojstva i na veću slavu Blažene Djevice Marije, Majke Božje i Majke naše”, posvetio, premda nevrijedan, svoj život za duhovni napredak povjerene mu braće klerika, kao i za duhovno vodstvo mnogih duša. To je, zapravo, mišljenje svih onih koji su u brojnim i različitim životopisima opisali o. Antića. Prema tome feljton Josipa Grbelja je vrijedan pažnje i poštovanja.

„KANA”, br. 3/93. ožujak, u rubrici OBLJETNICE objavila je članak prof. o. fra Gabrijela Jurišića pod naslovom: „Organj što svijetli i grieve”, s posebnim osvrtom na veliki duhovni život i djelovanje sluge Božjega o. Antića koji se je kroz cijeli život isticao u herojskim krepostima vjere, ufanja i ljubavi. Prof. Jurišić dao je i svoj prijedlog svakom pozornom čitatelju „Kane”, prema Kristovoj poruci „Idi i ti čini tako” (Lk 10,37), jer se u cijelom Antićevu životu jasno uočava suvremena svetost koja je prijeko potrebna današnjem svijetu.

OBLJETNICE

*O. Antić i
o. Bujas*

Ove godine, 1993., kad slavimo 100. obljetnicu rođenja sluge Božjega o. Ante Antića, pada i 30. obljetnica smrti njegova učenika prof. dr. o. fra Gašpara Bujasa (rođen 6. I. 1906. u Šibeniku – Dolac – i umro 26. IX. 1963. u Zagrebu), svećenika – franjevca, pjesnika, eseista i znanstvenika.

Kako je o. Gašpar poštivao, cijenio i s pažnjom pratio duhovno vodstvo svoga magistra, pokazuju uzavreli stihovi pjesničke duše o. Gašpara prema duhovnom vođi ocu Antiću.

BRODOLOMAG*

*I zadnje uže
puće,
Što vezalo me za svijet ovi!
Jarbol i vesla su slomljena,
stučeni bokovi na provi.*

*Na siki bola,
pregaranja i žrtve
lađica mog života
razbi se, nasuče.
- Sve su radosti svijeta
za mene od sada mrtve!*

*Raskošne gozbe,
zamaman podsmijeh Evinih kćeri,
zveket mamone zlatnom u bljesku,
vožnje po svijetu, orgije noći –
žrtvujem sve za sreću nebesku!*

*Sestrice Smrti,
vozi me na žal vječnoga kraja!
Smirit se žudim iza Gospodnjih dveri!
Anđeli Božji, brodolomca sretnog
odvedite još danas u blaženstvo raja!*

Postovani Oče Magistre!

Kao odgovor na Vaše pismo najbolje će Kam doći
ovi stilovi:

... Izadnje uče
Ručce
Išo verealo mo ja svijet ovi!
Zarbol i vredla su slomljena,
Stučeni bohovi na provi.

No siki boba,
Prevarova i zetve
Ladice mog životu
Razli se, rasuje,
Ive su radostju mene očada mrtve !

Raskošne gozbe,
Znamen pojnyh Svinih Keti;
Zvjet manome slabom u bljesku,
Točnije po svijetu, orgijo noći —
Žrtvujem te za oreu nebesku!

Festivale Svatého
Božjeg na čal vječnoga kraja!
Smrit se žadim iza Gospodnjih dveri!
Andeli Božji, brodolomec vrećnjog
Božedote jez Jahanos u Blaženstvo sajja!!
Uz dužni pozdrav
Ras Živ Đašić, Brodolomec

* Pjesma pod naslovom „Brodolomac“ objavljena u zbirci „Sa svjetiljkom u rukama“, Šibenik, 1940, str. 19

Zivogáče, 15-~~18~~-1934 g.